

TRAGÉDIA

(Elbeszélések)

Írta:

VÉGH MIKI

e-mail: vmikusz@gmail.com

TARTALOM
SZERELMESEK
DORKA
AZ ÁRVÁK
VETÉLYTÁRSAK

SZERELMESEK

Úgy tűnt, a Krajczár szülők végre megnyugodhatnak. A tíz éves Humbert gyerekekre immár két hónapja nincs panasz az új iskolájában. Az előzőből azért kellett kivenni, mert öntörvényű magatartásával kivívta magának, hogy mindenki utálja. Okos fiú, ám, ha valakivel nézeteltérése akad, nem érvekkkel igyekszik meggyőzni a másik felet, hanem ököllel. Kétségtelen, van példaképe a családban.

Krajczár Rezső, mint édesapa, két alkalommal élvezhette a fogház vendégszeretétét. Vigasztalhatta magát azzal, hogy nem ő van bezárva, hanem a börtönajtó. Egyik alkalommal kocsmai verekedés résztvevője volt és ezért kapott nyolc hónapot. A másik eset ma is büszkeséggel tölti el apai szívét. Felesége (Marietta) éppen fiacskájukat nevelte méhében, mikor egy Balaton melletti szállodában, a bárban kikezdett vele egy hórihorgas nyálas szájú. A hölgy nem vette jónéven, hogy a srác tánc közben bizalmaskodik és ezt szemjatekával közölte az asztalnál ülő férjével. Az úr pedig nem vacillált. Krajczár rokonságban egyébként sem ismeretes férfi ágon a bizonytalankodás. Oda lépett a bizalmaskodó hímtárshoz és megragadva üstökét, végighúzta a bárterem padlózatán. Majd mikor tömegben kívülre kerültek, csak akkor kezdte rugdosni. A bíróságon utolsó szó jogán arra hivatkozott, hogy erősen koncentrált arra, nehogy érintetleneknek sérülést okozzon. Ami tény, az áldozat pár hétig nyomta a kórházi ágyat, Krajczár úr pedig ismét hűvösre került. Felesége ma is büszke rá, hogy neki ilyen férje van, aki élete árán képes őt megvédeni.

Humbi pedig két embert imád ezen a kerek világon. Ők a szülei. Van ugyan egy nálánál négy évvel idősebb nővére, de ő lány és különbeni, hogy jön ahhoz, hogy az ő anyukáját szintén sajátjának tekintse? Már az óvodában voltak alattvalói, akik kénytelenek voltak vallani, Humbi a barátjuk.

Tény, a három év óvodai időszakot két intézményben abszolválta. Az első ovit azért kellett elhagynia, mert az óvónéni meg akarta vele etetni a sóskát és a fiú úgy gondolta, megeszi, de megtorolja. Állta a szavát. Még a délutáni csendespihenő előtt behúzott párat Mária néni gyomrába. Azt persze a kis terrorista nem tudhatta, hogy Mária néninek nem azért nagy a hasa, mert kövér, hanem babát vár.

Az iskola első három évében nem volt baj vele. Kétségtelen, hogy szorgalommal nem áldotta meg teremtfője, viszont östehetség. Ha négyesnél rosszabb jegye van, abba mindig belejárszik az átlagtól némileg eltérő magaviselete. Elkezdtek a negyedik osztályt és bekerült közéjük egy nigériai származású gyerek, aki Humbiban látta meg az esküdt ellenséget, ki tudja, mely okból. Nem volt olyan nap, hogy ne került volna terítékre a Krajczár fiú hátrányos családi helyzete. „A Krajczárék krajcároskodnak” - szokta volt mondani a többieknek a színesbőrű fiú. Humbert majdnem két hónapig nyelt. Ennek oka, hogy a karate és ökölvívó edzéseken sokat hallotta: „egy sportoló nem élhet vissza a fizikumával.” Ugyanakkor tény, egyre többször jutott eszébe, nagy példaképe (az apja) mit művelt a Balatonon felesége védelmében. Az október 23-dikai nemzeti ünnep következett másnap, mikor elszakadt a cérna, vagy inkább madzag. Végeredmény, a kiabálásra a tornatanár nyitott be az osztályba szerencsére és neki sikerült ártalmatlanná tenni a kis Krajczárt, de ekkor már a színes bőrű fiú több sebből vérzett. Még az is lehet, hogy egy igazgatói intővel elintéződött volna a dolog, de Humbi közölte a csávóval, hogy ezt csupán ismerkedésnek szánta és ezek után hetenként fognak az osztály közössége előtt megverekedni. Ennek köszönhető, hogy az igazgató és a Krajczár szülők szóbeli megállapodása alapján novembertől új iskolába került Krajczár Humbert.

*

- Tegnap láttalak a téren. Kiabáltam, de nem hallottál meg, vagy nem akartál.
- Tessééék?
- Mondom, egy harcikutyát sétáltattál tegnap a téren.
- Ja, az az én kutyám, a Berci.
- Nekem is van kutyám, de csak kis földszintes és Csuli a neve. Ő lány kutya.
- A Berci is szuka. Faterom hozta Szabolcsból.
- Egyszer láttam őt, a diri irodájába ment be éppen.
- Gondolom, a fatert láttad, nem a kutyámat. Volt az öregemnek egy kis megbeszélőnivalója a dirivel.
- Jóképű apád van és szerintem hasonlítasz rá.
- Kösz, ez jólesett.
- Nem tudom, miért félnek tőled a skacok.
- Kis pisis nyámnyila gyerekek. Én sportolok és ez meglátszik rajtam.
- Szoktam mondani a Karesznak, hogy nem kell tőled bepánikolni.
- Az a fekete hajú gyerek, aki rádmozdult?
- Néha teszi nekem a szépet. Meghúzza a hajamat meg ilyesmi.
- Figyu, Málna! Ha nem kamázod a búráját, közöld velem és garantálom, megformázom a képesfelét!
- Látod, ez az, a csajok ilyen csávókra buknak. Ha valamikor férjhez megyek, beszerválok egy krapekot, aki egyben testőröm lesz. Csak hát, előbb az orvosi diploma.
- Orvos akarsz lenni? Én még nem döntöttem, de azt tudom, életem végéig bunyózni fogok valamelyik egyesületben.
- A szüleim orvosok. Neked mit melóznak a szüleid?
- Muterom nővér egy szociális otthonban. A faterom pedig biztonsági őr egy cégnél.
- A kutyátok miért Berci, ha lány?
- Cunci adta neki ezt a hülye nevet, mert mikor hozzánk került, éppen egy Bercibe volt belezúgva a csaj. Egyébként nyolcadikos abban a suliban, ahonnan engemet eltanácsoltak.
- Elképzelni nem tudnám, hogy a szerelmemről nevezzem el a kutyámat.
- Ezek szerint a te kutyádat nem Karcsinak hívják?
- Karcsi nem a szerelmem. Lehet, hogy tetszem neki, de ez más térsza. Gondolom, Cunci a nővéred.
- Igen, de nem vagyok büszke rá. Neked mit tojt a Mikulás?
- Karácsony volt és a Jézuska hozott egy csomó klassz ruhát.
- Különben frankón sakkozol. Egyszer mérkőzhetnénk egyet.
- Megdumáltál.

Úgy belemerültek a társalgásba, hogy az utolsó pillanatban vették észre, csupán ketten maradtak a sulis folyosóján, mert becsengettek. Humbi udvariasan a lányt maga előtt engedte be az osztályba. Magában megállapította, nem csúnya ez a Málna. Főleg a szép, szőke, hosszú haja, ami a legfeltűnőbb rajta. Nem beszélve arról, hogy ő jár a legszebb ruhákban a lányok között.

Ehhez képest ránézett a saját topis öltözkéjére.

*

Márciusban közvetlenül húsvét előtt baleset történt az ökölvívóedzésen. Egy srác úgy nyomta orrba Humbertet, hogy eltörött az orrcsontja. Hetekig bevolt kötve a nózija. Húsvét első napján éppen Bercit sétáltatta, mikor messziről meglátta Málnát.

Megállt, mert a lány elindult felé.

- Szia, Humbi! Jaj, nem megyek közelebb hozzád, mert Berci belém kóstol.

- Na, az kéne még, hogy megtegye. Széttépném. Berci, ülj! Fogadd a jó barátot köszönéssel!

A kutya nagyot ugatott, amitől a lány hátrébb lépett egyet.

- Gyere ide és simogassad meg! Persze, ha nem hiszel nekem, az más.

Málna fenekében szemlátomást benne volt a zabszem, de odament a kutyához és félénken elkezdte simogatni, majd mikor látta, hogy Berci megszimatolja őt és csóválja a farkát, akkor felbátorodott.

- Harcikutya, miért nincs rajta szájkosár?

- Láthatod, a barátaim meg is dögönyözhetik. Amúgy, ha elengedem, itt van a szatyorban a szájkosár.

- Köszönöm.

- Ezt nem értem. Miért köszönöd meg, hogy nem uszítottam rád?

- Másat köszöntem meg, de mindegy. Hol ért baleset?

- Előbb tessék válaszolni a kérdéseimre!

- Tudom, hogy neked a bunyós társaid a barátaid, én meg egy lány vagyok, mégis így fogalmaztál.

- Nem a fogalmazás a lényeg, hanem, amit érez az ember a másik iránt. Barátomnak tartalak és ennyi. Az edzőteremben egy nyolcadikos krapek akkorát bemosott az ábrázatomba, hogy kis híján kanállal szedtek fel a szőnyegről.

- Nagyon fáj?

- Csak akkor fáj, ha ráérek foglalkozni vele. Egyébként megyek suliba kedden. Találd ki, hogy miért!

- Fogalmam nincs, miközben azt hittem, az osztályból én ismerlek a legjobban.

- Meg akarom locsolni Évi nénit és Boros Málnát. Ismered őt?

A lány elpirult.

- Évi néni egy szipirtyó. Imádja a pasikat. Magamat pedig még csak most kezdem megismerni.

- Ami azt illeti, pár év múlva szívesen rástartolnék.

- Addigra a kedves napközis tanító néni vén dög lesz. Mennem kell, mert vár a nagymamám. Különben valamit akartam mondani, de lényegtelen.
- Csak most látom, szépek a szemeid is.
- Mi az, hogy is?
- Tudod Málna, betört orral nem akarom tenyeremet ütköztetni Karesz képesfelével, ezért nem dicsérgetlek.
- Hagyjál békén azzal az erőszakos fazonnal! Képzeld el, pénteken belepuszilt a hajamba!
- Miért engedted?
- Fogadásból tette. Elterjedt a csajok között, hogy te meg én, ami persze nem igaz. Elkezdtek zrikálni, hogy nem mer megpuszítani engemet, mert fél tőled.
- Közöljed a barátoddal, hogy kedden iskolaszünet lesz!
- Nem szeretném, ha összeverekednél vele ilyen orral. Különben majdnem azt mondtam az előbb, hogy holnap is meglocsolhatsz, ha eljössz hozzánk, de eszembe jutott, hogy a nagymamámnál leszek. Szia, Humbi, rohannom kell.

*

Éppen a konyhában tartózkodott a Krajczár család, mikor Humbert este hazaért a karate-edzésből. Egyből észrevette, gubanc van, ami nyomban ki is derült.

- Kisfiam, apád rám testálta a nemes feladatot, hogy közöljem veled, július elsejétől a nyugati határra megy dolgozni és úgy döntöttünk, te, vele mégy, Cunci pedig velem marad.
- Anya, ezt nem mondhatod komolyan. Végre beilleszkedtem az osztályba, aztán húzzam el a belemet megint másik suliba? Apa, nem akarok veled menni. Menjen Cunci!
- Fiacskám, nem lett szavazásra bocsátva. Te jössz velem és punktum! Anyádtól elválok. A fiúnak az apjánál, lánynak az anyjánál van a helye. Továbbá, tudod jól, én mentem be a bizonyítványodért, mert te voltál olyan kedves és meglógtál az évvázáról. Bezzeg az okáról nem számoltál be. Mesélj!
- Hát izé! Az úgy volt, hogy az egyik srác szemtelenkedett egy lánnyal és kénytelen voltam meglegyinteni.
- Miből állt a szemtelenkedése annak az elvetemültnek?
- Megfogta a kezét. Nehogy már a kis taknyos kikezdjen az osztály legjobb tanulóival!
- Tudjátok, a kis öcsémnek van egy szerelme, a Málna, akiért ölni tudna. Behúzott egyet a csávónak, majd szégyenében hazarohant a kisfiú.
- Cunci, kussoljál! Nem veszed észre, hogy apával társalgunk, mint férfi a férfival?
- Hogy oda ne rohanjak. Úgy beszélj velem, öcskös, hogy szeptembertől szakközépbe fogok járni, te meg most leszel csak felsőtagozatos, egy egyszerű, lepusztult falusi suliban. Csak meg ne ijedj, ha óra alatt benéz a ló az ablakon!
- Cuncikám, gyere, mi bemegyünk a szobába, hadd társalogjanak a férfiak!
- Csak szeretne férfi lenni a kis hülye, izomagyú.
- Menj a francba, Cunci, mielőtt elárulom a nagy titkodat!
- Jegyezzed meg, öcskös, egy igazi férfi lovagias a hölgyekkel! Azért, mert Málna egyszer képen nyalt, még nem vagy férfi.

- Ha tudni akarod, nővérkém, összesen kétszer és nem egyszer. Te meg majdnem lefeküdtél az égimeszelőddel. Ha nem érek időben haza, már gyereket várnál.

Lényegében ez a nap megegyezés nélkül ért véget. Cunci elkezdett sírni, berohant a szobába, a szülők meg libasorban követték.

Humbert is közel állt a síráshoz, de időben eszébe jutott, egy férfi soha nem sír. Elképzelni azonban nem tudta, hogy vidékre költözzön az apjával, ki tudja meddig, hiszen ott kéne iskolába járnia. Ráadásul, Málna egész nyáron külföldön lesz, illetve már van, valami rokonánál. Az nem lehet, hogy szeptemberre hazajön és a suliban nem fognak találkozni. Elkezdett fülelni, hátha meghall valamit a szobából. Félt, hogy az apja kiutal pár pofont a 14 éves lányának. Éppen ezért megfogadta magának, soha nem fogja többé cikizni a nővérét, csak most ússza meg szegény szárazon.

Tulajdonképpen jó testvérek ők. Kár, hogy Cunci lány.

Egyáltalán, mi az, hogy elválnak a szülei?

*

Humbertnek, annak ellenére, hogy már két éve élnek ebben a határmenti kis faluban, eddig még nem sikerült megbarátkoznia a helyzetével. Ezen a napon apja egy társasággal Szlovéniába ment át, mert ez is a munkájához tartozik. A fiú örült neki, ha hazaér a suliból, legalább egyedül lesz a kuttyájával. Ám tévedett.

- Maga kicsoda és mit keres a mi házunkban?

- Szia, Humbika, engemet Kati néninek hívnak és apukád barátnője vagyok. Mától kezdve itt fogok lakni veletek. Apád nem mondta?

- Gondolom, meglepetésnek szánta. Igyekszem megköszönni neki, ha találkozom vele. Amúgy pedig senkinek nem vagyok Humbika.

- Ahogy gondolod. Hogy van az, az ellenséget látod bennem, miközben még nem ismersz?

- Helyzetfüggő. Ha az utcán találkoztunk volna, mint falubélivel, biztos, hogy megadom a kornak a tiszteletet. Ez azonban a mi otthonunk apával és nem szeretem, ha valaki befészkelődik az életünkbe.

- Egyrészt, annyival nem vagyok idősebb náladnál, hogy a korra hivatkozzál, hiszen te 12, én pedig 27 éves vagyok.

- Bocsika, többre saccoltam jóval.

- Apád pozitívabb képet festett le rólad. Állítólag te vagy a büszkesége.

- Minden oka megvan rá, hogy így vélekedjen. Ez azonban családban marad, maga pedig nem tartozik a családhoz.

- Pedig, ha hiszed, ha nem, pár hónap múlva hivatalosan is a nevelőanyád leszek, mert Rezsővel összeházasodunk.

- Fantasztikus, hogy a faterom mire nem képes. Jelzem, világéletében azt hallottam tőle, hogy nem szereti a kövér nőket. Anya ugyanis magasságához képest arányos testalkatú.

- Szerinted duci vagyok?

- Mivel volt Pesten gyerekszobám, tudom, hogy nőkkel szemben árnyalni kell a negatív véleményt.

- Tudod, az a borzasztó, hogy látom, ki akarsz hozni a sodromból a szemtelenkedésseddel, de helyette kezdek szimpatizálni veled. Kár, hogy nekem nincs egy ilyen stramm fiam.

- Feltételezem, ha az első randevúja sikerült volna, még idősebb is lehetne, mint én.
- Megismétlem, 15 év van köztünk. Persze, te még nem tudhatod, mikor kezdenek a fiatalok érdeklődni a másik nem iránt.
- Ha hazajön a faterom, ígérem, pótolni fogom a tudatlanságomat.
- Képzeld el, tegnap suliban voltál, mi meg itt játszottunk Rezsővel és Berci majdnem nekem ugrott. Apád azt mondta, meleg volt a helyzet, mert a hülye dög igazán csak neked engedelmeskedik.
- Maradjunk annyiban, ezt a jelzőt nem hallottam meg.
- Bocsánat, igazad van, hiszen apád mondta, hogy milyen okos kutya.
- Bemutassak vele pár trükköt, mondjuk a csibészelést?
- Annyira nem utálhatsz ismeretlenül, hogy széttépéssel vele.
- A csibészelés nem azt jelenti, hogy széttép valakit. Csupán ártalmatlanná teszi. Várjon, mindjárt behozom a kennelből!
- Már hozhatod, látom, jön az apád!
- Szia, apa! Nem gondolod, hogy barátnőd érdekében óvatosabbnak kellett volna lenned? Mivel nem ismerjük egymást, neki ronthatam volna, hiszen betörő is lehetne.
- Szevasztok. Igazad van, fiam. Ugyanakkor örülök neki, hogy Kati néni elnyerte a szimpátiát, hiszen nem dobtad ki.
- Úgy bántam jövődöbeli mostohaanyámmal, mint a hímes tojással. Képzeld el, már 50 százalék köztünk a szimpátia!
- Rezsőkém, ezt vedd úgy, számomra egyre szimpatikusabb a fiad!

*

- Fiam, hol vagy?
- Megyek ki az erdőbe Bercivel edzeni.
- Mi meg Kati nénivel elmegyünk a templomba.
- Jó lesz, ha meggyónjátok bűneiteket!

Mivel biztos volt benne, ezt a szemtelenséget az apja nem fogja lenyelni, jobbnak látta gyorsan elillanni a kutyával.

*

Benn az erdőben elengedte Bercit, majd másodpercek múlva egy női sikolyt hallott. Tudta, ez nem tréfa. Elindult a fák között cikázva a hang irányába. Egy lány állt a tisztás szélén, előtte a földön egy kosárka, Berci pedig fogta a csuklóját.

- Eresszed el, nem csibész! Lábhoz!

Berci engedelmeskedett és leült Humbi lába mellett. A fiú kezébe vette a lány kesztyűbe bújtatott kezét, de látta, még csak nem is vérzik, viszont nagyon megijedt.

- Ne haragudj, nem gondoltam, hogy valaki ennyire bemerészkedik az erdőbe!
- Hogy lehet egy harcikutyát szabadon engedni? Ahogy látom, te vagy az a félelmetes srác a hetedikből.

- Mivel évváró után vagyunk, maradjunk annyiban, hogy nyolcadikból. Benned kit tisztelhetek?

- Anyádnak vagyok az unokahúga és idén fejeztem be a nyolcadikat.

- Anyámnak szerencsére nincs unokahúga. Egy bátyja van, de az te nem lehetsz. Felajánlom szolgálatomat, mert látom nagyon megijedtél, ha összepisilted magadat, hazakísérlek, bár fogalmam nincs, merre laksz.

- Képzeld el, nem pisiltem össze magamat, de ha nem hiszed, megnézheted!

- Kedves vagy, de nem szoktam lányok bugyijában kotorászni. Érdeklődési körömon kívül esik.

- Vicceltem, te majom.

- Egyébként Krajczár Humbert vagyok „cz”-vel ipszilon nélkül.

- Nincs is a nevedben ipszilon.

- Én is ezt mondtam. Szóval, hogy szólíthatlak?

- Brigi vagyok. A családnevem pedig megegyezik az anyádéval.

- Ne hozzá ki a sodromból! Az anyám szent. Éppen ezért, akkor vedd a szádra, mikor a klotyón tartózkodik!

- Bunkó paraszt.

- Na igen, én vagyok a paraszt, te meg csupán tájszólásos, ugye? Tudod, hol van Budapest?

- Képzeld el, minden nyáron töltök ott pár hetet. Egyébként nem értelek. Kati mindig úgy emleget, hogy a fia vagy és kurva büszke rád.

- Szerintem is az.

- Úgy tűnik, nem kölcsönös köztetek a szerelem.

- Az apám nője. Ha rajtam múlna, kicserélnélek vele.

- Ezek szerint bejön a parasztlány az úri fiúnak?

- Ne reménykedj!

- Nyugi, van párom!

- Kisanyám, ha nekem olyan párom lenne, mint neked, úgy rúgnám fenékbe, hogy átszállna Szlovéniába. Rohadjon meg az olyan csávó, aki a barátnőjét egyedül engedi kószálni az erdőben. Ha nekem csajom lesz, mindenhova követni fogom, mint engemet a kutyám.

- Faterjával ganéznak az állataik körül. Egyébként miért félnek tőled a suliban?

- Mert nem szeretem a hőzöngő alakokat. Mikor leköltöztünk apámmal ide, kiosztottam abban a tanévben pár pofont, azóta tudják, hány óra van.

- Lányokat is szoktál verni?

- Lányokkal nem foglalkozom. Gyere, hazakísérlek, aztán elmondhatod a haverodnak, mit jelent a lovagiasság!

A lány végignézett a fiún, immár sokadszor.

- Tudom, hogy keményen sportolsz, de attól függetlenül, 13 éves korban én még ilyen deltás alakkal nem találkoztam.

- Simogassad meg Bercit, aztán húzzunk, mert hallom, vége a misének, harangoznak!

- Nincs az a pénz, hogy hozzáérjek ehhez a vadállathoz.
- Ahogy gondolod, akkor szia!
- Garantálod, hogy nem fog megharapni?
- Te is gyáva vagy, mint a legtöbb csaj, kivéve a nővéreimet, meg még valakit.

*

Nyolcadik félévkor megyei bajnok lett ökölvívásból és a suliban megosztott első helyen végzett sakkból.

- Apa, látom, beszélni óhajtasz velem. Állok rendelkezésedre, parancsolj, kérlek!
- Kezdem a végén. Tegnap az utcán megállított Szatkó bácsi, tudod, az osztálytársadnak, Ernőkének a nagypapája. Mi abból az igazság, hogy az unokájától havi rendszerességgel védelmi pénzt szedsz?
- Jól mondta a kisöreg. Még ötödikesek voltunk, mikor két zsebcirkáló, kákabelű kissrác benyalta magát nálam. Félték saját árnyékuktól és mivel látták, nem vagyok elveszett, kollektíve megkértek, védjem őket, ha valaki ki akarja porolni a nadrágjukat. Mivel mindkét gyerek jó módú családba született, bizonyos havi apanázsért elvállaltam a biztonsági őr feladatát. Tudod, apa, te vagy a példaképem. Ennyi az egész. Jelzem, melós dolog, mert azóta kinyílt a csipájuk és gyakran beszélnek olyanoknak, akiknek nem kéne.
- Kisfiam, ez törvényellenes.
- Tudod, apa, azóta vagy a béka fenéke alatt, mióta tiszteled a törvényt. Nem mondtam még? Úgy döntöttem, a következő tanévben gimibe fogok járni és Budapesten. Elegendem van a földes utakból meg a tehéntrágyából. Keresek melót magamnak és ha anya nem engedi, hogy visszaköltözzek hozzájuk, elmegyek albérletbe.
- Úgy tűnik, szellemi érésed nem követte a testit. Gyerekes elképzelésed van az életről. Egyébként túl sokat engedsz meg magadnak.
- Csupán követem szüleim példáját. Ugye, elismered, van mit tanulnom tőletek? Elváltatok és a gyerekeiteket is úgy osztottátok el egymás között, mint a szobabútort. Nézzetek magatokba! Valamikor azt hittem, szerettek bennünket, aztán kiderült, csupán gondoskodtok rólunk anyagilag külön-külön. Tőled Cunci fordulhatna fel, ahogy anyától én. Magam úgy gondolom, jobban tettétek volna, ha intézetbe adtok mindkettőnket, mert legalább a testvérek együtt lehetnének. Szerető szüleink megunták egymást. Én elveszítettem a nővéreimet és az összes pesti barátomat. Köszönet érte! Mindegy, ezt a pár hónapot fél lábon is kibírom. Befejezem a nyolcadikat, aztán huss!
- De hát Kati néni szeret tégedet.
- Kati néni szeresse az apámat és ne engemet. Elégedjen meg veled. Nagyon pofátlan vagyok, ha megkérdesz, mennyivel különb, mint anya volt?
- Ezt hagyjuk!
- Úgy legyen, ahogy a nagyfőnök akarja. Téma elsikálva. Azt azonban nem várhatod el tőlem, hogy a feleségedet anyaként szeressem. Nekem egy anyám és egy apám van. Ez akkor is igaz, ha nektek négy éve nincs két gyereketek.
- Az igazság, anyád igazi pesti nő. Én mellette paraszt maradtam. Te nem tudhatod mennyi nézeteltérésünk volt míg együtt éltünk. Mindig jött a példákkal, ki mennyivel rendesebb, mint én. Anyád az urakra bukik. Megjegyzem, már világos, hogy Cunci sem különb. Még hátra van az érettségi, de ő tavaly óta csak egyetemista srácokkal lóg. Megértem, hogy nem szoktad

meg ezt a környezetet. Még egyszer megpróbálok anyáddal beszélni, hogy fogadjon vissza tégedet a nyáron és inkább fizetek utánad.

Ekkor olyan történt, ami a fiú életének 14 éve alatt soha.

Odalépett az apjához és mindkét arcát megpuszilta. Krajczár Rezső nem egy mitugrász alak, de nagyon úgy néz ki, a fiacskája két év múlva le fog nézni az apjára. Izmos, vállas gyerek lett ezalatt a pár év alatt, mióta vidéki levegőt szippant.

- Apa, nem lehet, hogy ismét összebútorozzatok anyával?

- Értsed meg, nem illünk össze!

- Bezzeg 15 évig nem vetődött fel. Milyen anyagból faragtak benneteket, hogy neked nem hiányzik Cunci, anyának pedig én? Apa, előtted nem szégyenlem, ha magányosságomban eszembe jutnak a pesti bunyós haverjaim, néha elsírom magamat. Engemet nem érdekel a kertészkedés, nem érdekelnék az állatok (Bercin kívül). Bevallom, mikor leköltöztünk ide, Cuncit sajnáltam a legkevésbé. Ma már baromira hiányzik az én okos, szép nővérem.

- Szerencsére jó géneket örököltetek mindketten anyátoktól. Te is stramm srác vagy és jó fejű. Nem véletlen, hogy tovább akarsz tanulni és ebben igazad van.

*

Attól a naptól kezdve Humbert naponta rágta Rezső fülét, hogy vegye fel a kapcsolatot Mariettával. Érdekes momentum volt, Kati néni próbált hatni a fiúra, hogy évváró után ne költözzön vissza Pestre, de borítékolva volt, ha valaki, hát apjának a második felesége aligha érhet el a fiúnál bármilyen pozitív változást. Ami pedig furcsa volt a fiú számára, hogy miután az apja felvette volt feleségével a kapcsolatot, ő elkezdett szorongani. Eddigi 14 éve alatt soha semmitől nem félt, most pedig naponta liftezett a gyomra valamitől, amit nem tudott magának megmagyarázni. Annak nagyon örült, hogy a megbeszélés eredménye az lett, Humbert költözzön vissza az anyjához, június 25-dike után, hiszen aznap lesz az évváró (pénteken). Természetes kikötés volt az anya részéről, hogy Rezső minden hónapban átutalja a gyerek-tartást.

Így azután teljesülhet a fiú vágya. Apja megígérte neki, hogy mivel 25-én és 26-án Szlovéniában fog dolgozni, vasárnap, azaz 27-én bepakolja a fiát kutyástól és mindenestől az autóba, irány Budapest. Humbert örült, ugyanakkor nem csökkent benne a feszültség. Mindennap arra ébredt, hogy zavaros álmai voltak. Még szerencse, hogy külön szobában aludt, így nem kellett szégyellnie, ha néha elsírta magát. Még Pesten fogadta meg, hogy egy férfi soha nem sír, de kiderült, itt a szlovén határon ezt a fogadalmát kénytelen volt többször megszegni. Májusban jártak, mikor egyszer Rezső arra ért haza, hogy a fia átszellemülten barátkozik az ő szolgálati fegyverével. Elvette tőle, de azután sem zárta be előle. Humbert pedig, bár többször nem bukott le, alaposan megismerkedett a fegyver használatával.

Az évváró délutánján baromi meleg volt. Miután a fiú hazaért a suliból, átváltott fürdőnacira. Leheveredett az ágyára és zenét hallgatott. Nem hitt a szemeinek és ez nem csoda, hiszen meztelen nőt még soha nem látott életben. Márpedig Kati néni ruha nélkül, imbolyogva jelent meg a fiú szobájában. Világéletében mindenre felfigyelt, ami új, így nem csoda, hogy a dagadt nőt is végigmérte. Láthatta a hatalmas himbálódzó kebleit és a hasa alatt a szőrerődöt. Csodálkozott, hogy miközben Kati néni szőke, alul inkább sötétbarnának mondható.

- Gyere át a szobánkba, koccintsál velem az egészségemre, ha már apád megfélekezett arról, ma vagyok 29 éves!

- Jobban tenné, ha felöltözne! Sportoló vagyok. A sportolók pedig nem mérgezik magukat alkohollal. Apa nem lenne boldog, ha így meglátná magát.

- Füttyölök rá.

Lezuhant Humbi mellé az ágyra és elkezdte simogatni.

- Miért fordulsz el tőlem? Ne mondd, hogy meztelenül sem vagyok kíváncsi számodra!

- Hiába mondanám, úgysem értené meg. Ám, ha a világ legvonzóbb nője lenne, akkor sem feledkeznék meg arról, hogy az apám felesége. Ne tapizzon!

- Nem hiszem, hogy egy ilyen jóképű srác fatökű. Húzzad le a nacidat, hadd látom, mozgolódik a himbilimbi?

- Ha úgy lenne, akkor is, maga az apám felesége. Ám szerencsémre nem kell vágyaim ellen hadakoznom.

Elkapta a fiú kezét és próbálta volna a melleire tenni, de Humbert felugrott az ágyról.

- Látom, buzi vagy. Legalább azt tegyed meg, hogy átviszel a szobámba!

- Tőlem, itt alhat az ágyamon, de én kimegyek Bercihez!

- Voltál már nővel, kisfiú?

- Nem tartozik magára, de az biztos, a jövőre nézve elvette a kedvemet az effajta szórakozástól. Csak tudnám, apám hova tette az eszt? Komolyan mondom, ha az anyám ilyen hájpacni lenne, kitagadnám a családból.

- Évek óta nem láttad az anyádat, honnan tudod, hogy néz ki?

- Feltételezem, van hova visszavonulnia ezután. Ha az apám megtudja, kit vett feleségül, alighanem egy jól irányzott rúgással átrepíti magát Szlovéniába.

- Majd meglátjuk, melyikünknek fog hinni. Én állítani fogom, hogy erőszakoskodtál velem.

- Dögöljön meg a nevenapján! Bocsanat, inkább még ezen a születésnapján.

Humbert kiment a szobából és bár vasárnap utaztak vissza Pestre, a nőt soha többé nem látta.

*

Délben érkeztek Pestre. Csak Cunci volt otthon. Felhurcolták a fiú holmijait a kocsiból, majd az apjuk érzékeny búcsút vett gyerekeitől. Így azután kettesben töltötték a délutánt. Bercit levitték sétálni és közben is beszélgettek. Humbi minden második kérdése Málnával volt összefüggésben, mert kiderült, hogy az elmúlt években a két lány jó barátságba került egymással. Cunci maximális empátiával viszonyult öccse főtémájához. Megtudta, hogy Karesz, akitől négy éve egy fülessel köszönt el, a következő tanévet másik iskolában folytatta. Málna minden energiáját a tanulásba fekteti, nem foglalkozik fiúkkal. Arra is fény derült, hogy Cunci elmondta Málnának még május elején, hogy évváró után a fiú hazaköltözik.

Másnap, azaz hétfőn hajnalban ébredt. Ideges volt. Úgy érezte, terve nem fog sikerülni. Igaz, négy évvel ezelőtt szombaton és vasárnap reggel kilenc órakor szoktak találkozni a téren, de ez már régen volt és különben is, ma hétfő van. Pár perccel kilenc óra előtt ült le arra a padra, ahol szoktak beszélgetni. Berci a pad előtt feküdt. A fiú hol a kutyáját, hol meg a térre vezető utakat figyelte. Egyszer csak Berci elkezdett fészkelődni. Hirtelen felugrott. Humbert a fejére tette a kezét.

- Maradsz!

Nem akart hinni a szemének. Négy évig várt erre a pillanatra.

Végre megjelent látószögében az a gyönyörűség, amelyet csak álmodni lehet. Málna az utolsó lépéseket sietősen tette meg.

Mikor a padhoz ért, akkor vette le Humbi a kezét kutyája fejről.

Málna nem ijedt meg tőle. Berci körbeugrálta, nyalogatta a kezeit és mindkettőjüket csapkodta a farkával. A fiú másodpercekig vacillált, majd határozott mozdulattal ölelte át a lányt és szájon csókolt. Fél éves kapcsolatukban ilyen bizalmaskodás nem fordult elő. Közben próbálta terelni a gondolatait, mert érezte a megjelenő könnycseppeket a szemeiben.

Mivel látta, hogy Málna szemei is elhomályosodnak, leültette maga mellé és még mindig ölelve a derekát, pár percig szótlánul sírtak együtt.

- Nem tudok megszólalni a boldogságtól. Négy éve rákényszerítettek, hogy itt hagyjam a földkerekség legszebb lányát. Te már nem szép vagy, hanem gyönyörű.

- Én sem tudok beszélni. Meg vagyok elégedve a külsőmmel, bár egyesek azt mondják, koromhoz képest túl fejlett vagyok. Feltételezem, rólad is így vélekednek.

- Egyetlen vélemény van, ami fontos számomra, az a tiéd.

Zsebéből elővette a kis képet, ami négy éven keresztül tanúja volt minden lépésének úgyszólván.

- Emlékszel, a tolltartómból loptad ki és nem voltál hajlandó visszaadni!

- Lopós vagyok? Az imént csókot loptam tőled.

- Legalább nem hoztál zavarba.

- Cuncit kifagattam. Ő úgy tudja, nincs fiú az életemben.

- Nem is volt. Nem mondtam a nővérednek, hogy kijövök a térre.

- Ennyi év után működött a telepátiánk. Csípjél meg! Nem hiszem el, hogy itt ülsz mellettem. Ugye nem haragszol, hogy öllelek?

- Furcsa, csodálatos jó érzés. Volt barátnőd vidéken?

- Igaz, keveset tudhatsz rólam.

Szabad kezét rátette a lány combján pihentetett kezecskéjére és mélyen egymás szemébe néztek.

- Az én barátnőm Budapesten született és negyedik osztály végén biztos voltam benne, másik soha nem lesz.

- Ne nevéssél ki! Ezek szerint jól éreztem az évfárró előtt, az a pofon, amit Karesz kapott tőled, nekem volt jelzés. Hosszú ideig abban a gyerekes érzésben ringattam magamat, hogy akkor eljegyeztél. De hát sajnos halványult az évekkel a reménysugár.

- Álmodom, de ez igaz álom. Ritka volt az a nap, mikor nem álmodtam rólad. Továbbra is kerülöm a női nemet. Kiábrándultam a szüleimből és közben megszerettem a nővéremet.

- Talán mondta neked Cunci, tíz éves korom óta minden nyarat Svédországban töltöttem a rokonaimnál. Most is úgy volt, de Cunci híre megváltoztatta a programomat. Akkor is igaz, ha nem tudtam rólad semmit. Te fiú vagy és nehéz elhinni, hogy nem foglalkoztál lányokkal.

- Szeretném bebizonyítani neked.

Humbi ezek után elmondta a szituációt, ami a nevelőanyjával történt.

- A suliban azt hallom a srácoktól, majdnem mindegyik volt már lánnyal, sőt, hallottam már azt is, hogy nem számít a kor, csak nő legyen.

- Nem merek rá reagálni.

Mivel a lány arca eltorzult, úgy döntött, nem fogja elhallgatni.

- Csillagom, talán két éve én is a legtöbb álmomban veled vagyok. Ne haragudj, muszáj volt vallanom!

- Te is azt érzed, amit én? Gyerekként szédültünk meg és még ma is gyerekek vagyunk, de ez a kapcsolat valami más. A távolság közelebb hozott bennünket. Mikor reggel kiléptem az utcára reménykedve, arra gondoltam, ha eljössz, történjen akármi, én bizony megcsókollak lány létemre.

- Emlékszel, a suliban is te voltál a kezdeményező.

- A csajok, hol irigykedtek, hol meg hülyének néztek.

- Rástartoltam az osztály rémére, aki ráadásul nem volt mondható finom modorúnak. Viszont külsőleg a legklasszabb srác voltál már akkor is.

- Könnyű volt a helyzeted. Az osztályban a legszebb, legokosabb lány Boros Málna volt.

Nem vették észre, hogy hirtelen besötétedett. Nagyot dördült az ég és abban a pillanatban ömleni kezdett az eső.

- Haza kell mennünk. Illetve rohannunk.

- Nem akarom. Málna édes, minden hátsó gondolat nélkül javaslom, gyere fel hozzánk! Anya este jön csak haza, Cunci meg elment a szerelmével egy egész hétre valahova.

*

Humberttel madarat lehetett volna fogatni késő délután, miután hazakísérte Málnát. Egy apró momentum volt a nap folyamán, ami némi nézeteltéréssel járt kettőjük között. A fiú megmutatta a lánynak azt a pisztolyt, amit Bársonyán vett valakitől az összespórolt pénzéből. Málna nagyon nem örült neki, hogy a szerelme, ki tudja miért, fegyvert birtokol titokban.

Este anyjával sokat beszélgettek és ezáltal tudomására jutott olyan momentum, amit addig elképzelni nem tudott. Még abban az évben, mikor ők elköltöztek az apjával, Marietta egy véletlen folytán megismerkedett Málna apjával. Az ismerkedésből szerelem lett, vagy legalábbis egy évig tartó kapcsolat. Majd az apuka úgy döntött, átteszi székhelyét, mint orvos, Svédországba. Humbi anyukája azóta nem tud róla semmit és meglepődött, hogy a fia a lánnyal felvette a kapcsolatot és boldognak látszanak.

Csodálatos álmokkal tűzdelt éjszaka után, reggel kilencre kiment a fiú a térre, de úgy döntött, ezúttal nem viszi magával Bercit. Sétálni szeretne a szerelmével. A tegnap történtek után nem aposztrofálhatja másképpen Málnát, bár ő magában eddig is szerelmeként könyvelte el.

- Hogy van az, én ki szeretnék örömben ugrani a bőrömből, te pedig komoly vagy?

- Félttem a találkozásunktól. Arra gondoltam, hátha olyan vagy, mint a többi fiú. A lányoktól azt hallom, engednek a csábításnak, aztán a fiú továbbáll.

- Ez rosszul esett.

- Szívemben megtestesítéd a szuper srácot, de ésszel kell gondolkodni. Nem lehetek olyan szerencsés, hogy nekem minden sikerül. Egyébként aranyosak voltunk. Hittem addig is neked, hogy nem voltál még lánnyal, de a viszonyulásoddal maximálisan igazoltad. Két buta gyerek voltunk, akik minden idegszálunkkal igyekeztünk a másiknak jót tenni.

- Ez sikerült. Esküszöm, nem volt hátsó gondolatom, amikor felcsaltalak hozzánk. De hát a vékony ruhád agyonázott. Muszáj volt megszáritani az erkélyen.

- Nevessél ki, már nem volt rajtam ruha és még mindig nem gondoltam arra, mi fog következni, viszont nagyon jólesett. Valljad be, összehasonlítottál a nevelőanyáddal!

- Csúnya vagy. Kétségtelen, Kati néni külsőleg szintén szőke, de belül sötét. Amúgy pedig képletesen szólva, más nők társaságában mindig vak voltam és az is maradok. Ugye, szépségem, te már a szerelmem vagy?

- Az ominózus évvárón elcsattant pofontól kezdve úgy gondoltam, hogy a szerelmem elhagyott.

- Meséltem anyának rólad, milyen csodálatos lány vagy.

- Jézusom!

- Nyugi, olyanról nem esett szó! Azt elmondtam, hogy majdnem egész nap nálunk voltál, de magától is észrevette volna, hiszen pusztítottunk a hűtőszekrényből.

- Ennyi elég lehetett neki, hogy következtessen. Te tudsz róla, hogy az apámmal...

- Este tudtam meg anyától.

- Akkor rátérhetünk, miért láttál komolynak a jóelőbb!

Előbb a fiú magához ölelte a lányt és ahhoz képest, hogy az utcán voltak, hosszan csókolóztak.

- Iszom a szavaidat, szépségem!

- Anyukám otthon volt, mikor hazakísértél és meglátott tégedet az ablakból. Megkérdezte, ki vagy és miután közöltem vele, neki is voltak közlendői. Anyukádat átkozta, de engemet azok a mondatai érintettek, amik rád vonatkoztak. Csodálkozik, hogy kijöhettél a javítóintézetből, hiszen te egy maffiózó vagy, aki harmadikos korotokban megverted az asszisztensnőjének a lányát is. Közöltem vele, mikor szóhoz jutottam, hogy nem voltál intézetben, csak vidékre költöztetek az apukáddal.

- Talán elhiszed nekem, soha nem bántottam a lányokat és ezután sem fogok kezet emelni egy nőre sem. Ami igaz rám, hogy a másik nem hidegen hagy, de mivel gyengébbek vagytok, szemem köpném magamat, ha fizikai fölényemmel visszaélnék. Apám kétszer volt börtönben verekedésért, de soha életében nem ütött meg nőt. Arra halványan emlékszem, mikor még óvodás voltam, kétszer vagy háromszor Cuncit megharaptam. Tudod jól, nem szerettem a nővéremet sem. Egyedüli az anyám volt, akire nőként felnéztem. Négy év alatt megváltozott a véleményem. Az anyám kiesett a pikszisből, de nagyon megszerettem Cuncit. Ami pedig a személyedet illeti, érted képes volnék meghalni.

Ezután a vallomás után megint szünet következett a társalgásban, mert a lány kezdeményezte a csókolózást.

- Hiszel nekem?

- Ez buta kérdés. Nem tudnálak szeretni, ha nem hinnék. Anyukám közölte, nem járhatok veled. Nehogy feltegyél buta kérdést, mert megfojtalak, ha tudlak!

- Csodálatos voltál. Végre beteljesültek az álmaim. Sokszor voltál az enyém Bársonykán, de tegnap megtörtént, amiről addig csak álmodni mertem. Ismerem minden porcikádat.

- Nekem pedig van egy naplóm, amit hat éve írok. Közlöm, soha nem fogom a kezébe adni.

- Ez azt jelenti, hogy titkaid vannak előttem.

- Csupán lány vagyok.

- Csillagom, te nem egy lány vagy, hanem életem bearanyozója. Négy évig szenvedtem érted, megérdemellek. Képzeld el, mivel március 25-én van mindkettőnk névnapja, első alkalommal távol tőled meg akartam ünnepelni borosmálnával. Azóta sem ittam alkoholt.

- Jó volt?

- Nem összehasonlítható az igazi Boros Málnával. Egy azonban biztos, ha valaha alkoholra vágyom, csak borosmálnát fogok inni.

*

A fiú fáradtan ért haza az edzésről. Alaposan szétpofozták egymást a társával. Éppen az járt a fejében, itt Pesten még az ökölvívás is más, mint vidéken. Ez persze biztos, hogy nem igaz, de ő így érezte. Egy hónapja, hogy hazaköltözött. Azóta minden másnap jár edzésre, a közbeeső napokat pedig Málnával tölti.

Különös örömet jelent számára, mikor a lány javasolja, hogy jöjjenek fel a Krajczár-lakásba. Úgy élnek, mintha felnőttek lennének. Málna mindig mondja, ha megkezdődik a gimnázium, vége az aranyéletnek. Első a tanulás és csak második a szerelem.

- Kisfiam, alig vártam, hogy haza gyere. Nem szeretted már anyádat, nem érezted meg, hogy veszélyben voltam.

Ennek hallatára Humbert felugrott az ágyról.

- Mi történt, anya? Ha valaki bántani mer, kinyírom.

- Ezek szerint még nincs minden veszve. Tudom, haragszol apádra meg rám is, mert elváltunk. Rájöttünk, nem illünk össze és ha így van, ez az élet rendje, hogy korrigáljunk.

- Tudod, nehezen értettem volna meg, hogy imádott szüleim szakítanak egymással, de hogy következményeként engemet elpateroltál magadtól, azt nem tudom megbocsájtani. Egy gyereknek is joga van a boldogsághoz és én itt Pesten boldog voltam, ahogy immár ismét vagyok.

- Végyszót kaptam, kisfiam, tőled. Kora délután itt járt nálam Dr. Szendőffy Kornélia.

- Az ki?

- Szégyelld magadat! A szerelmednek az édesanyja.

- Tényleg, ő Kornélia. Anya, ne haragudjál, érdeklődésem miatt esik Málna anyukája.

- Az egy dolog, hogy utál engemet, erre némi oka is van. Bár, érdemes azon elgondolkodni, ha egy orvos felcseréli a szintén orvos feleségét egy ápolónőre.

- Mert sokkal szebb vagy, mint az a nő. Ezt szoktam mondani annak a kurvának, aki apa felesége lett.

- Miért gondolod, hogy kurva?

- Bízhatok benned, nem fogod elmondani apának?

- Még az is lehet, hogy soha többé nem beszélünk egymással, feltéve, ha rendesen fizeti a tartásdíjat. Ettől függetlenül, megfogadtam, soha többé nem fogok egyik gyerekemnek sem keresztbe tenni.

- Velem akarta megdugatni magát az a kurva. Befeküdt mellém az ágyba meztelenül.

- Úristen! Remélem nem történt meg?

- Lassan 15 éves leszek, de eskü alatt fogadom neked is, az én érdeklődésem a másik nem iránt Málnánál kezdődik és nála is fejeződik be.

- Közölte velem Kornélia, hogy megerőszakoltad a lányát és ezt nem fogja annyiban hagyni. Feljelent engemet, mivel te még kiskorú vagy. Hallhatták a szomszédok, amit művelt, így azután nem csoda, hogy közel álltam hozzá, felképelem, de győzött a józan ész és rávágtam a bejárati ajtót. Hallottam, hogy rohan le a lépcsőn. Láttam vasárnap ebédnél azt az aranyos kislányt. Akit megerőszakoltak, nem úgy viselkedik. Bújt hozzád, mint egy cica. Rádadásul velem is tisztelettudóan beszélt, pedig lenne oka rá, hogy haragudjon rám.

- Anya, ez kényes téma, de tudom, hogy sejtessz valamit a kapcsolatunkból. Konkrétan, június 28-án erőszakoltam meg először. Azon a napon, ami négy év után az első találkozásunk volt. Azóta majdnem minden másnap többször megtörténik. Soha nem tudnék vele durva lenni. Azt viszont nem tudom, mi lesz, ha tégedet feljelen.

- Nem vagyok jogban járatos, de úgy emlékszem, csak 14 éves kor alatt büntetendő akkor is, ha a lány beleegyezik, de ez nem biztos.

- Anya! Az nem lehet, hogy még egyszer távol kerüljünk egymástól. Málna azért született a világra, hogy én boldog lehessen vele. Ha szétszakítanak bennünket, abba belehalok.

Marietta tudta, a fia nem tréfál. Apa és fia ebben hasonlítanak egymásra. Ráadásul már nem gyerekek az ő 180 centis büszkesége.

- Négy év próbaidő van ebben a kapcsolatban a felnőttek butasága miatt. Kiálltátok a próbát. Senkinek nincs joga beleszólni a továbbiakban.

A fiú életében ekkor következett be a második elérékenyülés, ami nem Málna iránt történt. Átölelte az anyját és összepuszilkodtak.

- Anya, ugye többé nem dobsz el magadtól?

- Ha nem nővér lennék, hanem egy jól kereső nő, soha nem történt volna meg, de apád közölte, nem fog fizetni utánatok, én pedig két gyereket képtelen vagyok eltartani.

- Ha apa nem tartja be a fogadalmát, elmegyek dolgozni.

- Nem mehetsz el semmiképpen. Lépést kell tartanod Málnával. A mi házasságunk ezért ment tönkre, mert apád bunkónak érezte magát mellettem.

*

Együtt reggeliztek hárman, majd anya és lánya távoztak otthonról.

A fiú pedig vállalta a konyha rendbetételét, mielőtt lemegy a térre Málnával találkozni. Végére ért a mosogatásnak, mikor megszólalt az ajtócsengő. Addig ilyen még nem történt, hogy a lány magától menjen fel hozzájuk. Kinyitotta az ajtót. Málna sírva, szótlanul rohant be a fiú szobájába.

- Mi történt, szépségem?

Málna képtelen volt egy mondatot végig mondani, annyira zokogott.

- Érzem, nem velem van bajod, mert nem löksz el magadtól. Nyugodjál meg, édes!

- Lőjjél le a pisztolyoddal!

- Gyere, kimegyünk a fürdőszobába, hideg vízzel megmossuk az arcodat, talán megnyugszol egy kicsit!

- Soha többé nem nyugszom meg. Búcsúzni jöttem hozzád, Humbikám.

- Sejttem, anyukád felől fúj a szél, hiszen tegnap itt járt és anyámat lehordta a sárgaföldig. Nekünk egymás nélkül nincs többé életünk. Legyen bármi okod rá, ha meg akarsz halni, veled halok.

- Lőjjél le és utána magadat is!

- Legfeljebb fordítva történhet. Te nem távozhatasz ebből az árnyékvilágból úgy, hogy ne tudnád, veled megyek.

- Azt nem lehet, hogy ketten húzzuk meg a ravaszt és úgy halunk meg?

- Málnám édes, buta vagy. Tessék inkább elmondani, mi történt!

- Anyám tegnap felkutatta a szobámat és megtalálta a naplóm. Onnan tudja, hogy a tiéd lettem. Kaptam tőle pár pofont, majd közölte, még a mai napon felmond a rendelőben, hiszen apukámmal megbeszélték, kimegyünk utána Svédországba. Ott fogok tanulni. Anyukámnak pedig van már kiszemelt állása. Ők ismét összebútoroznak, mert nem képesek egymás nélkül élni. De még holnap elvisz nőgyógyászhoz, hátha terhes vagyok. Döntöttem, nem megyek vele sehova. Tudom, tisztelen leszek, de torkig vagyok a szüleinkkel. Képtelenek az életüket normális mederben tartani és ennek mi, gyerekek isszuk meg a levét. Elegem van a nyomorult életünkből. Meg akarok halni és meg is fogok. Ezért jöttem hozzád, hogy elbúcsúzzak tőled. A naplóm miszlingekre téptem és bedobtam a földszinten a kukába.

- Málnám, gyerekek vagyunk, de könnyörgöm, ne legyünk gyerekesek! Nem tudom, hogy akarod kivitelezni, de a te utad az én utam is. Találjál ki arra egy módszert, hogy biztos legyen a halál, együtt és nem egymásután! Anyukád itt a lépcsőházban üvöltözte anyámnak, hogy megerőszakoltalak.

- Minden együttlétünk után áradoztam a naplómnak, mert jó volt esténként ismét átélni. Igen, megerőszakoltál, főleg első alkalommal. Segítettél levenni az agyonázott nyáriruhámat, majd kivitted az erkélyre a napra. Miután bejöttél, hoztad Cunci hajszárítóját. Én ültem a széken bugyiban és melltartóban, te pedig aranyos voltál és szárítottad a loboncomat. Egyébként annak adom, amim van, akinek akarom. Azt gondolom, mindketten kötelességtudók vagyunk. Kötelességünk a tanulás. Én mindig osztályelső voltam, te pedig jó négyes. Miért ne lehetne magánéletünk, amire nem kérünk engedélyt a szüleinktől, akik mellékesen nem túl jó példát mutatnak nekünk? Most velem akarná ugyanazt az anyám, amit négy éve ellened követtek el. Jogom van úgy élni az életemet, ahogy én akarom. Tudom a lányoktól, milyen vadak a fiúk szeretkezés közben. Ehhez képest nekünk az első alkalommal legfontosabb az volt, hogy a másiknak jó legyen, valamint, nehogy teherbe essek. Jelzem, én úgy születtem, hogy apám anyámat felcsinálta még házasságkötés előtt.

- Ne sírjál megint, életkém!

- Elmegyek és végzek magammal. Mikor apám Marietta nénivel kavart, anyukám meg akarta mérgezni. Szerzett valamilyen port, amit egy zacskóban tárolt, de végül nem merte felhasználni. Nekem azonban elmondta, hogy hozzá ne merjek nyúlni, mert azonnali halált okoz.

- Gyere, édes, menjünk el érte!

- Elhoztam, itt van a zsebemben, mert abba a lakásba nem akarok visszamenni. Humbikám, én nagyon komolyan döntöttem. Nem megyek Svédországba. Továbbá nem fog elvinni nőgyógyászhoz, ahol megvizsgálják szűz vagyok-e még, nekem meg éghet a pofám a szégyentől és nem azért, mert szerencsémre már nem vagyok az, hanem hogy az anyám kitergeti a magánéletemet.

*

Humbert, pár sorban elbúcsúzott anyjától és nővérétől, majd két kis pohárba egyenlő részben szétosztotta Málna a mérget. Vizet öntött rá. Bementek a fiú szobájába, az ágyon átölelték egymást és gondolkodás nélkül itták ki a poharak tartalmát, majd ölelkezve feküdtek az ágyon.

Két nap múlva az összes napilapban szerepelt a fiatalok tragikus halála. Korukra való tekintettel a neveik nem lettek említve, csak az, hogy ölelkezve mentek át a másvilágra.

2016. április 8.

DORKA

Fiataloknak szóló hangverseny volt a kerületi művelődési házban, ahol fellépett, mint zongorista. A koncertet konzisták és akadémisták adták. Még szerencse, hogy a Chopin darabokat fejből tudta, nem kellett játék közben a kottát nézni, mert figyelmét az első sorban ülő mosolygós lány kötötte le. Az érdeklődés kölcsönös volt, hiszen a szünetben a lány ment oda hozzá, hogy gratuláljon neki. Így kezdődött kettőjük kapcsolata egy éve.

Van elképzelésem a párválasztásról, természetesen csupán elméleti síkon, hiszen magamat eddig még nem vetettem alá ilyen komoly feladatnak. Ha szembejönne velem egy lány, akinek megtetszenék, illetve idővel kölcsönössé válna a szimpátia köztünk, domináló szempont lenne külső megjelenésünk, elsősorban biológiai értelemben. Természetesen a ruházkodás sem elhanyagolandó, ám elképzelni nem tudnám magamat egy alacsony kis dundi lány mellett az égimeszelő méretemmel. Vizsgálatnak vetném alá az érdeklődési körünket.

Fontos egy párkapcsolatban, hogy a felek sokat beszélgessenek, ezáltal nézeteiket kicseréljék egymással, minek folyománya, hogy az idő múlásával gondolataik szinte azonossá válnak. Fontos szempont a származás. Soha nem tudnék beleszeretni egy gazdag felmenővel rendelkező lányba. Illetve, ha beleszeretnék és csak utána derülne ki az osztálykülönbség köztünk, bizony igyekeznék kapcsolatunkat nullára lokalizálni.

Dorka és Sándorka az én szemszögemből megítélve furcsa párnak mondható. A lány nem túl magas, viszont meglehetősen alacsony, ugyanakkor jó húspan van. Cirka 30 kilótól megszabadulhatna, de hát tudom, ez nem könnyű. Kilóit nem teheti le valahova észrevétlenül. Szép, hosszú, szőke haja van. Sándorka szerint majdnem mindig mosolyognak a szép, kék szemei. Barátja colos. Mivel középiskolás korában sportolt, magasságához megfelelő a súlya. Amúgy rövid, túskefrizurát hord. Ez a másik tulajdonsága, aminek anyukája nem örül, de kénytelen fiának a haját két havonta centisre vágni. Elmélázó típus és ráadásul szűkszájú, miközben nem mondható butának. Mindketten egyetemi hallgatók. A lány bölcsésznek készül, a fiú pedig zenei tanulmányokat folytat. Anyukája szerint zenei östehetség, aki minden hangszeren játszik. Dorkát hetenként varázsolja el szívhez szóló gitármuzsikájával. Sándorka dalia termetű. Ezért mondja Dorka, hogy ő a daliás, ami feltétlenül igaz, ha figyelembe vesszük, hogy a dalia fiút tulajdonának tekinti. Ám nem a cirka 25 centi magassági különbség, ami köztük a legfőbb dominancia, hanem hogy Dorka olyan beszélőkével van megáldva, amilyennel kevés ember rendelkezik. Sándorka pedig finoman fogalmazva, nem pletykás fajta. Ettől függetlenül a hét két napján, nevezetesen kedden és csütörtökön megy a lány elé az egyetemre, mert neki akkor nincs elfoglaltsága az akadémián.

*

- Kandurka, képzelj el, rájöttem, hogy ezeken a napokon nem kezdem a reggelt kávéval. Ez a vad autóvezetés úgyis felnyomja délután a vérnyomásomat. Meglátod, egyszer kitörjük a nyakunkat.

- Nem hiszem. Különben az lesz a jobb eset, ha meglátjuk, mert elmarad talpunk függőlegesbe helyezése.

- Miért kell mindenkit megelőzni?

- Mert útban vannak.

Végre ezen a decemberi napon is épségben megérkeztek Dorkaék lakásához. Egyébként Sándorka azért lett kandurka, mivel Dorkát zavarta, hogy majdnem azonos hangzású a nevük. Így legalább a kandurkában a durka egy betűvel különbözik a Dorkától.

- Anyukám lelkekre kötötte reggel, hogy mire hazajön a melóból, kotyvasszak valamit. Segítesz, Kandurka?

- Ja tényleg, most jut eszembe, anya szeretné, ha karácsony első napján nálunk lennél.

- Gondolom, ha csak Margó szeretné, neked némileg más a véleményed erről.

- Akkor nem közöltem volna elképzelését veled.

- Tudod, hogy egyszer megörjítesz ezzel a szűkszavúságoddal?

- Fölösleges szaporítani a szót akkor, ha mondanivalónk nem értelmesebb a csendnél.

A lány nem tudta cáfolni ezt a bölcs kijelentést. Ezért kézenfogta barátját és kivonszolta magával a konyhába, majd elé tett az asztalra egy tál krumplit, hogy pucolja meg.

*

- Hétfőn zárhelyit írunk töriből. Miért nézel annyira?

- Nem szabad?

- De szabad, csupán zavar, hogy vetkőztetsz a szemeiddel.

- Bocsánat!

- Rossz hatással van rád gömbölydedségem?

- Szerinted hülye vagyok?

- Tudom, mindig is dundi voltam, így ismertél meg. Mi lenne, ha kérdésemre úgy válaszoltál volna, tetszem neked?

- Semmi, hiszen tudod.

- Azt hiszem, Margót terhessége második szakaszában negatív hatások érték, ami lelkileg kihatással volt a magzatára.

- Melyik Margóról van szó?

- Az anyádról, Kandurka, mivel a barátnőm még úgyszólván kiskorú. A trimeszter második szakaszában szokott ilyen előfordulni a kismamákkal. Ennek lett a következménye, hogy a szervezete nem tudta kompenzálni a negatív hatásokat és te átörökölted tőle.

- Ezt te honnan tudod?

- Ne felejtse el, nemsokára anya leszek, tehát érdekem volt utánanézni, mik várnak rám a terhesség ideje alatt.

- Világos.

- Ne izgulj, Kandurka! Még nem vagyok terhes, de érzem, közel állok hozzá. Minden férfi legfőbb vágya, hogy imádott hölgyét magáévá tegye. Márpedig te férfi vagy.

- Nem tagadom.

- Úgy legyen a lottón ötös találatom, hogy igazat mondok. Te egy okos fiú vagy, csak szavakkal nem vagy képes a felkészültségedet fitogtatni. De majd én megnevellek.

- A szerénység pozitív tulajdonság.

*

- Mi lenne, ha ma dorbézolnánk egyet?

- Jó.

- Elbizonytalanítasz az ilyen egy szavas reagálásaiddal. Anyám mindig azt mondja, apában azt szereti a legjobban, ha udvarol neki.

- Apád anyádnak?

- Naná, majd fordítva.

- Nekem bezzeg nincs faterom már két éve.

Itt kell megjegyeznem, hogy Sándor az anyucikája számára születése óta Sándorka. Imádja egy szem fiacskáját. Mókás, mikor lábujjhegyre áll, megsimogatja Sándorka üstökét. Közben kedves szavakkal illeti: „egyem az okos kis buksidat”.

- Konkrétabban, mi a véleményed a dorbézolásról?

- Jó, de mi van, ha közben hazajön a muterod?

- Látom, ha az érdeked úgy kívánja, tudsz te mondatokban fogalmazni. Arra gondoltam, elmasírozunk egy olyan helyre, ahol krémest lehet venni és jól bezabálunk belőle. Tudod, anyámat apa elhalmozza minden jóval. Egyszer, képzel el, száz Balaton-szeletet vett neki! Figyelsz rám?

- Elképzelem.

- Mit képzelsz el, te mafla? Jaj, bocsika, nem akartalak megbántani! Szóval, megyünk krémesezni? Miért hallgatsz már megint?

- Ráutaló magatartást tanúsítottam.

- Ezt nem értem. Kifejtenéd bővebben?

- Bólintottam.

- Na és?

- Te tudod.

- Indulhatunk? Illetve muszáj másik ruhát vennem, mert ez amolyan itthoni slafrok.

- Nincs pénzem.

- Adok kölcsön, ha majd megadod! Mondjuk nekem sincs sok, de elveszek anyámtól valamennyit.

- Mennyit tudsz megenni?

- Előbb megnézem, anyánál mennyi lé van, majd azután megdumcsizzuk. De ne felejtsd el, kölcsön kapod, tehát nem tagadod le! Most jutott eszembe, miért nincsenek barátaid?

- Te vagy a barátom.

- Szeretsz?

- Ez buta kérdés.

- Mondjál nekem szépeket!

- Például Mozart zenéje.

- Zavarba jövök, ha így nézel. Mondtam már, hogy nagyon unalmas tudsz lenni? Bezzeg, ha Dénessel találkozom az egyetemen, szétröhögjük magunkat.

- Áldásom rátok.

Erre Dorka nem számított. Éppen indult volna a másik szobába átöltözni, mikor Sándorka hátat fordítva neki, kirohant a lakásból.

*

A ház előtt padlógázzal indított. Agyában értelmetlen gondolatok cikáztak. Nem látta értelmét az életének. Tudta, ő mindig komoly srác volt, hiába imádja a lányt, képtelen kibújni a bőrből.

Dorka szórakozzon csak azzal a Dénessel! Csupán annyira koncentrált az útra, hogy semminek ne menjen neki. Rohant ki a világból. Végül megállásra az kényszerítette, hogy kifogyott az üzemanyag a kocsiból. Éppen egy erdős rész mellett haladt. Lezárta az autót és elindult gyalog visszafelé. Nem tudni, meddig gyalogolt, mikor egy autós megszánta és felvette őt. Azzal sikerült magát hazavitetni.

- Mi van, Sándorkám, miért lógatod az orrodát? Nem beszélve arról, hol hagytad a kocsidat?
- Kecskemét környékén kifogyott a benzin.
- Ezt nem értem. Mi van Dorkával?
- Elhagytam.
- De hát még reggel boldogan mentél hozzá.
- Unalmasnak és maflának tart.
- Kisapám, ha szereted őt, változzál meg! Harapófogóval kell belőled kipréselni a mondani-valót.
- Késő.
- Mondja ezt egy vén aggastyán. Sándorka, a nő nem arra vágyik, hogy legyen egy fickója, aki bambul mellette.
- A Déneske nem bambul.
- Kisfiam, ismerem Dorkát. Ő nem egy könnyűvérű lány. Valamit félreértettél.
- Hurrá! Az anyám is hülyének tart.
- Putyikám, nem arról van szó, hogy Dorkát is tárgynak tekinted, mint a hangszereidet, ő pedig próbál ezen változtatni?
- Minden hangszeremről lemondtam volna érte.
- Ezt mondtad már neki?
- A szeretetet érezni kell, nem dumálni róla.
- Hogy érzed magadat a társaságában?
- Anya! Annyira hülye vagyok, hogy egy éve alig volt olyan nap, mikor nem találkoztunk.
- Ezek szerint nem tartod butának, ugye?
- Egy egyetemista nem lehet buta.
- Képzeld el, mivel elhagytad, holnap egy másik sráccal látod csókolózni!
- Megölöm azt a görényt.
- Hoppá! Miért nem Dorkát?
- Akit szeret az ember, azt nem bántja.
- Mikor hallotta tőled utoljára, hogy szereted?
- Semmikor, de éreznie kell.
- Beszéljek vele?

- Jó lenne.

- Majd még holnapig megálmodom. Most beülünk az autómba, veszünk egy kanna benzint és irány Kecskemét!

- Nem lehetne...

- Nem érdekel a nyomorod fiacskám. Faképnél hagytad. Megaláztad, ami borzasztó érzés egy nőnek. Mi van, ha azóta ő kereste meg azt a Dezsőt, vagy ki az istent?

Mókás volt. Majdnem megtörtént „Zrínyi kirohanása”. Ám Margó elkapta fiacskája pulóverét és visszarántotta az ajtótól.

- Világosan megmondtam, mi a következő program.

- De mi van, ha úgy van?

- Akkor, magzatom, elkönyveled magadban, hogy pofára estél. Legközelebb meggondolod, mit cselekszel.

- Dorka neked is szimpatikus.

- Remélem, neked picit jobban.

Éppen kezdődött a másnap, mire hazaértek. Nehezen találták meg Sándorka kocsiját Lajosmizse határában.

- Sándorkám, aludjál jól!

- Azt ígérted, hogy ma felhívod.

- Éjfél múlt. Majd valamikor napközben lehet róla szó. Most tessék lefeküdni, mert mára elegendem van belőled!

- Lebeszéled a Dénesről?

- Ki az a Dénes? Eddig Dezsőről tudtam.

- Dénes és miatta akar elhagyni engemet.

Margó látványosan fordított hátat a fiának és távozott a szobájából.

*

Úgy döntött, vár pár napot. Kíváncsi volt rá, Sándorka hogy viseli a megpróbáltatásokat. Az első napon kiderült, nehezen.

Margónak óránként könnyörgött, hogy telefonáljon. Enni egész nap nem evett, csak a zongorát verte, ahogy másnap is. Harmadnap ment át brutálba, amikor úgy lecsapta a zongora klavíratúrájának a tetejét, hogy az anyja a konyhában megijedt a zajtól. Attól kezdve gyakorolni sem volt hajlandó, pedig vészesen közeledtek a vizsgái. Nem járt be az akadémiára sem. Margó a haját tépte, hogy képtelen érdemben társalogni a fiával. Végül döntött és felhívta Dorkát.

- Szia, Dorka, Margó vagyok, Sándorka anyukája!

- Szia, megismerlek bemutatkozás nélkül is. Mi van a hisztis fiacskáddal?

- Nem vagyok képbén, igazán nem tudom miért szakítottatok, de ismerve a fiamat, egyben biztos vagyok, ma már te játszod életében a legfőbb szerepet, letaszítva engemet a trónról. Sándorka istennőnek tart, akkor is, ha ezt nem súgja naponta a füledbe. Ehhez képest te gügyének tartod.

- Kétségtelen, nehezen viselem, hogy mindig én beszélek, ő meg hallgat, vagy éppen gondolatban elkalandozik isten tudja hova. Ettől függetlenül eszembe nem jutott, hogy szellemileg

terheltnék tartsam. Ezt beképzeli magának, mivel néha próbálom szóra bírni. Itt van szemeim előtt egy füzet, amiben csupa nekem írott versei vannak. Leülünk, nyomom a szöveget, egyszer csak arra eszmélek, hogy magához szelídíti a füzetet és folyamatos írásba kezd.

- Feltételezem, nem utálkozik a verseiben.

- Olvadok tőlük, de miért nem képes néha kimondani az érzéseit?

- Részben megértelek, mert én, mint az anyja, is nehezen viselem, hogy harapófogóval kell belőle kiszednem, ha valamire kíváncsi vagyok. Dorka, te okos lány vagy. Kíméletesebben is tudomására hozhattad volna, hogy dobni akarod őt.

A lány elnevette magát.

- Elmondom, hátha nem vagy képbén. Arról beszélgettünk, hogy elmegyünk cukrászdába, csak előbb megnézem, anyának van-e pénze, mert, mint kiderült, nekünk nem volt. Majd két perc múlva a fiacskád rámvágta a bejárati ajtót, anélkül, hogy bármit mondott volna. Ezek után is úgy gondolod, Margó, hogy én dobtam őt?

- Jöttetek volna el hozzám, hiszen autóval volt és adtam volna pénzt. Szóval szerinted ok nélkül hagyott ott?

- Bakfis koromban elképzeltem magamnak a jövődöbelimet, aki, nem tagadom, némileg eltért Sándorkától. Külsőleg ő az ideálom, csak lehetne vele beszélgetni. Tudom, okos srác, de miért domborítja állandóan a kukát? Volt egy buta kijelentésem. Illetve, igazat mondtam, mert van egy fazon az egyetemen, aki mindig bohóckodik és szétröhögjük magunkat, de amúgy szélhámós fickó és ráadásul nem a zsánerem. Ha akarod, bemutatom neked úgy, hogy előre vele nem közlöm. Semmi nincs és nem is lesz köztünk. Akkor sem, ha Sándorka véglegesnek tekinti a szakításunkat. Mindig is egy Sándorka-féle magas csávóról álmodoztam, nem egy mély növésű seggdugaszról, mint amekkora én vagyok. Márpedig Dénes nálamnál alacsonyabb.

A srác megszimatoalta, hogy anyja végre felvette a kapcsolatot a szerelmével. Odasündörgött mellé és, hogy halljon valamit, fejét szorosan az anyja fejéhez nyomta, úgy fülelt.

- Mi a fenét csináljak, ha egyszer ilyennek született? Nem tud udvarolni, viszont biztos vagyok benne, hogyha együtt vagytok, minden mozdulatodra odafigyel. Gyerekkorában ezt a figyelmességét rajtam gyakorolta. Ugyanakkor, miközben imádott, soha nem jutott eszébe, hogy megöleljen, megpusziljon és esetleg még azt is mondja: „szeretlek anya”. Ha valaki nekem mondaná, nem hinném el, hogy él a földön egy ember, aki három világnyelven tud, de beszélni még soha nem hallottam egyiken sem, miközben most is olaszról fordít egy zene-történeti könyvet, amit magyarul ki akar adatni.

- Tudom, hogy figyelmes, hiszen néha attól jövök zavarba, hogy folyamatosan legelteti rajtam a szemeit. De hát értsél meg, nehéz hozzászoknom a szótlanúságához!

- Dorka, hiszek neked, hogy nincs másik srác az életedben. Akkor miért nem békültök ki?

- Margó, azt ne várjad, hogy lány létemre én pitizzek neki!

- Nem vagy ellene a békülésnek?

- Neked bevallom, kurvára hiányzik a mafla fiad. Képzeld el, már arra is tettem célzást, hogy vegyen feleségül! Néha úgy gondolom, megnevelem, de hát ez nem nagyon sikerült eddig.

- Hogy képbén legyél, itt szuszog a fülemben, ahogy füleli, amit beszélsz. Képzeld el, most kezdett vigyorogni! Naponta ötvenszer nyúz, hogy hívjalak fel. Ezek szerint annyin múlt volna a békülésetek, hogy felhív és füledbe súgja, hogy szeret. Jelzem, az apja úgy halt meg,

hogy soha nem mondta ki nekem, pedig szeretett. Az életét áldozta ránk. Neki köszönhető, hogy az egyetemista fiacskája saját autóval rendelkezik, meg vagy húszféle hangszerrel.

- Addig nem nyugszom, míg nem fog nekem udvarolni. Küldd ide, a többi meg az én dolgom!

Hihetetlen dolog történt ezután. Sándorka kikapta anyja kezéből a telefont és beledünnögte, hogy: „szeretlek!” majd szétbontotta a vonalat.

*

- Hova rohansz, te örült?

- Anya, szerinted vigyek neki krémest?

- Kisapám, ha éhes vagy, előbb egyél, neki pedig virágot vigyél! Nem ám, hogy viszed a sütitket és közben te zabálsz meg.

- Jól hallottam, tényleg nem kamázza azt a csávót?

- Sándorkám, jól hallottad, de vésd már az agyadba, ha nem udvarolsz neki, előbb-utóbb lesz, aki helyetted megteszi.

- Olyan ciki naponta százszor elmondani, hogy szeretem, miközben úgyis tudja.

- Dorka nem a hülye anyád, aki elnéz mindent neked.

- De tudod, hogy téged is szeretlek.

Ennek hallatára Margó hosszan nézte a fiát, majd magához ölelte és megpuszilta.

- Adok pénzt, de tudod...

Az ablakból nézte, ahogy Sándorka padlógázzal indítja az autót. A fiú, mivel mindkét hölgy kedvébe akart járni, úgy döntött, ő bizony vesz krémest Dorkának, hiszen múltkor arra vágyott. Ugyanakkor, ha az anyja lelkére kötötte, hogy virágot vegyen és mondjon szépeket a lánynak, hát bevásárolt. Odaérve a házhoz, leparkolt a túloldalon, mert csak ott volt szabad hely. Nehezen zárta be a kocsit, mert mindkét keze tele volt. Igyekezett átjutni a forgalmas úton a túloldalra. Ráadásul meglátta Dorkát, aki éppen akkor lépett ki a házuk kapuján. Rohant volna felé és eszébe nem jutott, hogy körülnézzen. A következő pillanatban fékcsikorgás.

Dorka megtorpant a járdán haladva. Odanézett és nem hitt a szemének. Szerelme az úttesten feküdt, körülötte virág és sütemény. Ő volt az első, aki odaért a holttesthez.

2016. március 26.

AZ ÁRVÁK

- Helló, csinibaba! Figyellek percek óta és látom, két háztömb körül sétálgatsz magányosan. Vársz valakit?

- Senkit nem várok. Jó idő van, lejöttem mozogni. Tudod, nekünk vakoknak ez nem egyszerű. Mindig olyan helyet kell választani, ahol biztonságban mozoghatunk, bottal.

- Ezekben a nagy házakban laksz?

- Nem egészen, de a térnél nagy a zaj, ott nem tudok füllel tájékozódni.

- Képzeld el, én meg motorozgatok egyedül!

- Motorozni az frankó lehet, de hát én aligha fogom megtapasztalni, milyen érzés.

- Ne butáskodjál, ha nem félsz, két perc múlva ülhetsz mögöttem a mocimon. Bukósisak az mindig van pluszban nálam, hátha szükségem lehet rá valahol. Mit szólsz hozzá?

- Örülök neki.

- Akkor gyere, lenn van a híd alatt a mocim! Tedd el a botot, arra nem lesz szükséged!

Saccra harmincas csaj volt. Jól ápolt, de nem mondható húsosnak.

Van mindene, de én a töltöttgalambokat szeretem. Fejére húztam a cuccot, megmutattam hova üljön, lábait ráraktam a lábtartóra, aztán tűz!

- Öleld át a derekam! Bocs, még a nevedet sem tudom.

- Magdi vagyok. Baromi klassz, csak alig hallok valamit.

- Janó a nevem. Arra gondoltam, mi lenne, ha a pályán hasítanánk egyet?

- Rendicsek, nem félek. Nem dumáltuk meg, ugye haza viszel?

- Leköpném magamat, ha egy vak lányt csak úgy letennék valahol ismeretlen helyen.

Cirka egy óra múlva megkérdezte, merre járunk.

- Angyalföldtől, az otthonodtól elég messze. Momentán közelebb az én házamhoz. Fordulok vissza, felétek. Igyekeznünk kell, mert különben csőrepedés lesz nálam. Meghívhatnálak egy kávéra, de ennyi ismeretség után orcátlanság lenne.

- Ha kaphatok kávé helyett teát, akkor benne vagyok a buliban.

Az udvaron álltam meg. Lesegítettem Magdit és alaposan végigvizslattam. Agytekervényeimben lejátszódott a következő pár óra története és nagyon nem volt ellenemre. Tudom, szegény ember vízzel főz. Ha nincs is sok husika rajta, azért nem fogok csontlevest enni. Ő karolt belém, úgy vezettem be a házba.

Érdekes, Magdi nem a fotelban elhelyezkedést választotta elsőre, hanem a fürdőszoba után érdeklődött. Csoda, hogy kezdtem rokonszenvet érezni iránta? Ráadásul meggyőztem, milyen finom a tea rummal.

- Van srácod?

- Igen, van, de ő is vak. Egyébként még nem élünk együtt.

- Elég gázos lehet, miközben teszi neked a szépet, fogalma nincs arról, hogy nézel ki. Csinos lány vagy, látó is akadhatna.

- A szerelem útja kifürkészhetetlen. Különben a zsák mindig megtalálja a foltját.
- Szavaidból úgy sejtem, elfogadod: addig takarózz, ameddig a takaród ér, de nem lenne ellenedre egy látó fickó.

Ültem vele szemben és teázgattunk. Kezdett a csajnak egészséges színe lenni a sok rumtól. Este meggyőztem arról, nem kísérhetem a házukig, mert nem tudnék leállni a motorral. Ott engedtem el, ahol találkoztunk.

*

Elégedett voltam magammal. Igaz, gyengébb volt a felhozatal a szokottnál, viszont jóval kisebb befektetés árán. Döntöttem.

Megpróbálom a továbbiakban ezt a vonalat képviselni. Hetenként egyszer elindulok vadászni, csőre töltött puskával. Ráadásul annyit hazudhatok, amennyit magam előtt nem szégyenlek. Két héttel később történt. Autóval döngöttem a Váci úton. Messziről láttam, a zebránál egy töltöttgalamb várakozik fehérbottal és senki nem áll meg, hogy átmeessen. Taposás a fékbe és kiszálltam.

- Hova igyekszel, kislány?

- Az igazság, nem tudom pontosan, de a túlsó oldalon azt mondták, van egy külföldi italokat árusító bolt. Odamennék vásárolni, lévén, hogy közeledik a húsvét.

- Ahogy látom, az épület megvan, de alighanem lehúzták a rolókat. Úgy tűnik, megszűnt. Autóval vagyok és ha óhajtod, elviszlek egy bevásárlóközpontba. Holnapra terveztem nagy bevásárlást, ám, ha megbízol bennem, egy füst alatt a sajátomat is lebonyolítom.

- Mi okom lenne a kételkedésre?

- Csinos lány vagy, akire könnyen rárepülnek a magamfajták.

- Kérdés, ilyenkor ki jár jobban?

Megfogtam a karját, bár szívesebben nyúltam volna pár centivel odébb és elindultunk az autó felé. A botját befektettük a hátsó ülésre, mivel nem lehetett összecsukni. Segítettem a beszállásnál, nehogy beverje a homlokát. Valószínű nem ez volt a legjobb módszer, de miután kinyitottam a jobb első ajtót, benyúlt az üléshez, én pedig fejére tettem a kezemet.

- Kissé odébb van innen, de nem kell megijedned, visszahozlak ide, vagy ahova akarsz. Egyébként Jóska vagyok.

- Én pedig Yvett.

- Szép neved van, ahogy te magad is szép vagy. Kár, hogy így jártál.

- Koraszülött voltam. Vakon születtem. Amit elveszítettem, az a férjem volt. Szintén vak és tavaly elhagyott egy látó kurváért.

- Bocsássál meg, szemét alaknak tartom az ilyeneket! Mennyivel tud többet adni egy látó nő, mint egy vak?

- Sajnos sokkal. Gondolj bele! Vártam az előbb az átkelésnél, hiába, mert megszűnt az üzlet. Ez egy látóval nem fordulhat elő.

Megálltam a parkolóban. Kiszálltunk és belém karolt.

- Te ilyen magas vagy, Jóska?

- Sportolok, de ne mondd el senkinek!

- Apám! Micsoda karizmok.

Toltuk a bevásárlókocsit, mert közben rájött, ha van látó segítség, él vele és vagy egy hónapra bevásárol. Nem mondom, pár dolgot magamnak is vettem. A pénztárnál odaadta a kártyáját és fülembé sűgta a kódját. Megpakolt csomagtartóval indultunk.

- Ne haragudj, elkapott a hév. Ritkán van lehetőségem akadálymentesen vásárolni. Csak hát...

- Yvett, nyugi! Be volt kalkulálva részemről, hogy hazaviszlek.

- Rendben, de nem szeretnék adósod maradni. Majd áruld el, mennyivel tartozom!

Abban a pillanatban ment át a szerszámom iránytűbe. Mutatta az utat, bár Yvett elég jó navigátornak bizonyult. Kétszerre sikerült felhordanom a cuccokat. Kétségtelen, első fordulónál őt is vezettem, de azután fenn maradt a lakásban.

- Egyedül élsz ebben a szép lakásban?

- A volt férjem elköltözött a nőjéhez.

- Bocsássál meg, ki takarít nálad?

- Mindent magam csinállok. Jaj, Jóska, ne nézzél be a bal oldali szobába!

- Ha előbb mondd, biztos behunyom a szemeimet. Így azonban láttam, amit láttam.

- Nem számítottam vendégre. Széjjel hagytam az ágymat.

- Látom, tegnap rózsaszín bugyi volt rajtad, mert ott van az ágy mellett. A kis szekrényen pedig egy furulya és egy...

Elpirult a csaj. Én pedig nem mondtam ki, hogy vibrátor.

- Mennyivel tartozom a fuvarért?

- Egy csókkal. Esetleg második a ráadás.

Tisztában volt a folytatással azután, hogy megláttam az intim eszközt.

- Már mindegy. Megtapizhatlak, hogy nézel ki?

- Kölcsönösségi alapon természetes. Közben legombolod a tartozásodat!

Nem volt szívbajos. A csókig még nem jutottunk, de a sliccemre rátalált. Mit mondjak? Tartalmas délutánt és estét töltöttünk el kettesben. Ez idő alatt alkalma nyílt bemutatni furulya tudományát is, de az én hangszeremen.

*

Nem tudom pontosan, mit jelent, hogy valaki a dugába dől, de alighanem másnap velem ez történt. Egy dekoratív kolléganővel volt megbeszélve találkám azon célból, hogy elmegyek vele mosógépet vásárolni. Még az is le lett zongorázva egy héttel előbb, hogy természetben fog fizetni, mert bejövök neki. Mit mondjak? A vállatásnál kiderült, nem mentem be. A mosógépet ugyan kiválasztottuk és hazavitettük, de azután következett volna a második felvonás, hogy eljön hozzám. Viszont meglátta a hátsó ülésen Yvett fehérbotját. Engemet is váratlanul ért a felfedezése, hiszen megfeledkeztem róla előző nap, hogy odaadjam jogos tulajdonosának. A kolléganő viszont kikövetkeztette, hogy egy vak csajjal töltöttem az estét. Ő pedig alighanem úgy gondolja, a vakság ragályos, mint az AIDS. A lényeg, hazavitette magát velem, de hozzájuk. Miután kiszállt az autóból, járattam az agymat. Elképzeltem, ahogy visszamegyek a tett színhelyére, kezemben egy fehérbottal, felmegyek az emeletre és becsengetek Yvetthez. Döntöttem. Ehhez túl nagy fantázia kéne. Yvettnek meg még a családnevét sem tudom. A telefonálás, mint olyan, nem jöhet szóba, nem marad más hátra, minthogy elraktározom a műhelyemben a bűnjelet.

*

Egy nyári, borús vasárnap ebéd után, mivel az ilyen idővel semmit nem lehet kezdeni, elmentem megejteni a havi bevásárlásomat. Bár egyedül élek, de azért akadnak vendégek, akiktől nem sajnálok némi betevőt kalória formájában. A lényeg, jól megpakolva a csomagtartót, indultam vissza Budapestről a fatornyos hazámba.

Megállva egy piros jelzésnél, látom, hogy a szemben lévő oldalon valaki ül a padon és mintha kötögetne, innen nézve. Ja és ami a legfontosabb, hogy sötét szemüveg van rajta. Na, gondoltam, ezt megsasolom. Leparkoltam és irány a tér sarka. Jól láttam, egy vak lány kötögetett a magányában.

- Ne haragudj, hogy megszólítalak, nemsokára elered az eső. Csak azért mondom, mert nem láthatod. Félsz tőlem?

- Mindig összerезzenek, ha váratlanul szólítanak meg. Köszí, de ha látnám az eső közeledtét, azzal sem mennék sokra. Nappali hajléktalan vagyok. Az élettársam így rendelkezett sorsom felett. Éjszakára hazaenged, de különben kívül tágasabb, mert nappal fogadja a hozzá méltó barátnőit.

- Reggeli után kiülsz ide kötögetni? Egyébként eddig elképzelni nem tudtam, hogy lehet vakon.

- Tapasztalhatod, mindkettő megy vakon, az ülés és a kötés is. Ami pedig a reggelit illeti, naponta egyszer étkezem.

- Pedig nem vagy sovány.

- Tíz napja csinálom. Azóta, hogy véget ért az egyetem. Ameddig tart a kevéske pénzem, el leszek valahogy.

Abban a pillanatban távolból megdördült az ég.

- Itt parkolok az autómmal a közelben és éppen nagybevásárlás után. Ha gondolod, elviszlek hozzád és pótolhatod a táplálékhiányodat!

- Még a nevedet sem tudom.

- Balázs vagyok és téged hogy szólíthatlak?

- Esztinek.

Betette a kötését az amúgy is tömött táskájába és felállt. Barna, hosszú, lófarokba kötött haja volt. Megsaccolva cirka 170 centi magas és ami számomra egy nőben a legfontosabb, amolyan töltöttgalamb. Tenyérbe illő dudákkal. Ruházata nem mondható régiesnek, de volna mit mosni rajtuk. Természetesen megszólalt bennem az emberi hang. Rajta segíteni kell, ha tudok, miközben normál helyzetben szívesen „megsaccoltam” volna akár ott a padon is.

- Belém karolsz, vagy én karoljak beléd?

- Az előbbi nagyobb biztonságot jelent számomra, amire momentán különösen szükségem lenne.

Beültettem a vasba, aztán bekapcsoltam a magassági kormányt.

- Ne szomorkodjál! Egy ilyen szép nő mosolyogjon! Meglepődtem, hogy egyetemista vagy.

- A korom vagy az állapotom okán?

- Tudom, vannak vakok között értelmiségiek. Kislánynak tűnsz.

- 22 éves leszek, ha minden jól megy.

- Részemről 40 múltam.

- Fohászkodnom kéne a jóistenhez, hogy ne bánjam meg, amit cselekszem. Ülök egy idegen autóban és fogalmam nincs, mekkora lesz a kifizetendő számla.

- Ne ijedjél meg, kislány! Nagyjából 14 éves korom óta vonzódok a nemedhez. Elmondhatom, minden alkalommal arra törekedtem, hogy a hölgy minél nedvesebb legyen. Eddigi életemben te vagy a kivétel.

- Köszönöm. Hallom, hogy zuhog az eső.

- Megérkeztünk. A garázsban állok meg, nehogy nedves legyél. Bekísérlek a házba, ahol egyedül élek és majd a kocsiból behordom a vásárolt cuccokat. Hidd el, ez nekem is jár némi kockázattal! Míg egyedül leszel benn, kikutathatod a szekrényeimet és magadhoz veheted a talált ékszereket!

- A két kockázat nincs arányban egymással. Amúgy pedig elképzelem, mire vakon megtalállok idegen környezetben egy gyűrűt. Nyugi, Balázs! A toronyórára is csak úgy bukkanhatnék, ha véletlenül nekimegyek.

Befelé haladva a házba, piszkosul fülelt.

- Itt balra egy nyitott ajtó mellett jöttünk el, ugye?

- Igen. Ez a fürdőszoba, benne a WC-vel.

- Érzem a mosott ruha illatát és hogy párás a levegő. Ameddig behordod a kocsiból, amiket akarsz, igénybe vehetném a helyiséget?

- Egészségedre! Remélem nem fáztál fel a téren.

Mire mindent behordtam a konyhába, szembetalálkoztunk az előszobában. Táskája még mindig a kezében, de már szemüveg nem volt rajta. Ezek szerint arcot is mosott.

- Tegyed a táskádat ide erre a kisasztalra az előszobában! Kedvet kaptam tőled a fürdőszoba használatra. Tapogatózzál, ismerkedjél a tereppel! Mindjárt jövök és eszünk egy nagyot!

A konyhával barátkozott, mikor visszaérkeztem.

- Üljlél le és szórakoztassál addig, míg elkészítem a csendéletet!

- Mivel tudnálak szórakoztatni? Szüleimnek nem kellett a vak gyerek, állami gondozásba adtak. Mindig jó tanuló voltam, ezért érettségi után jogra jelentkeztem. Közben rámtalált pár hónapra a szerelem. Egy náladnál idősebb vak férfi megözvegyült és a hálójába kerültem. Azt tudtam első perctől kezdve, nem sok időt fogunk tölteni az időmértékes verseléssel, viszont volt lakása, ami számomra a szabadságot jelentette 20 év intézet után.

- Feltételezem, palotában él.

- Szoba-konyha. Komfortot a falikút jelenti, na meg a lavór.

- Gratulálok! Intézetből egy lepukkant akármibe?

- Nekem az akkor az önállóságot jelentette. De hát, rá kellett jönnöm, alkalmatlan vagyok a párkapcsolatra. Lajos naponta igényelte a szerelmet, én meg ma sem tudom, mi benne a jó. Nem csoda, hogy elhidegültünk egymástól.

- Ha vakon születnél nem lehet foglalmad pl. a színekről.

- Hat évesen vakultam meg, de ne kérdezz az okát, mert nem kötötték az orromra! Szüleim beraktak a kóterba és többé nem láttam őket.

Közben elkészült a kalóriadús kaja, sok tojással, szalonnával és kolbásszal.

- A kenyér nem túl friss, de az éhes gyomornak megteszi. Egy kis Unicum jöhet előtte?

- Érettségi banketten fogyasztottam alkoholt csupán. Azt tudom, hogy az Unicumot gyógynövényekből készítik. Kíváncsi lennék az ízére, de megbocsássál, jelen helyzetemben szükségem van tiszta fejjel a döntéseimre!

- Eszti, miközben igazat adok neked, érdemes elgondolkodnod azon, hogy a következő program: táplálkozás. Jóllehet, már fél órája kihasználhattam volna a lehetőséget.

- Az életben mindenért fizetni kell.

- Jó étvágyat kívánok!

- Isteni illatok. A gond csupán ott van, kevés a pénzem.

- Legalább kóstoljad meg! A többi átadom a szomszédok a kutyának.

- Ha lúd, legyen kövér! Neked is jó étvágyat kívánok!

Csendben ettünk és minden elfogyott a tányérról. Öntöttem üdítőt és az is lecsúszott a torkán.

- Egészségedre, kislány!

- Neked is! Engemet meg furdal a lelkiismeret.

- Így jártam. A téren még hittem, hogy benned megtaláltam az arany tojást tojó tyúkocskát. Tévedtem, ennyi az egész.

- Balázs, kérlek! Jóllakottan baromi rosszul érzem magamat. Ha tiszta és főleg látó nő lennék, bekalkulálhatnám fizetésként magamat, de én még természetbeli juttatásnak sem felelek meg egy látónak.

- Ezek szerint vannak keserű tapasztalataid?

- Mikor az élettársam megálmodta, hogy napközben mehetek, ahova akarok, elmentem barátimhoz: egy vak házaspár, Marcsi és Jancsi. Még azon a délelőttön nagyot dorbézoltunk. Három bundáskenyeret kaptam. Ebédet rendelni szoktak valahonnan, de megosztották velem. Este azt mondták, aludjak náluk. Reggel szalonát ettünk kenyérral és hagymával, majd dél előtt Marcsi elment vásárolni, mert ő gyengénlátó. Jancsi pedig bepróbálkozott addig. Próbált ölelgetni, én meg kihátrálni az öleléséből, de bedobta az adu ászt, hogy mindenért fizetni kell. Biztos, hogy nem volt fotogén az ábrázatom, mivel egyetlen férfi volt az életemben, a Lajos. Szerencsémre abban a pillanatban ért haza Marcsi. Nem hallottuk, hogy bejött a lakásba. Ő azonban látta, hogy a férje megpróbálja megtudni, hol találkoznak a párhuzamosok. Konklúzió: Jancsi makulátlan, de én kikezdttem vele. Köszönés nélkül távoztam az otthonukból.

- Szóval a vakok egymással is ilyenek?

- Ez nincs összefüggésben a fogyatékkal.

- Örülj a pillanatnak és ne foglalkozzál a számlával! Mi lenne, ha megfürdetnélek?

- Kétélű dolog. Elképzelem magamat makulátlanul tisztán és nem vagyok rád hatással. Inkább maradjak elhanyagolt és vigyél vissza oda, ahol rámtaláltál!

- Csinálok fürdővizet. Döntsd el, igénybe veszed szolgálataimat, vagy egyedül tisztálkods?

- Utoljára kislány koromban a gondozó nénik fürdettek. Kiprobálom, milyen egy férfi keze alatt megtisztulni.

A fürdőszobában engedtem vizet és a kád szélére tettem a rekvizitumokat. Mindent megmutattam neki, majd magára hagytam.

Nem hallottam, hogy vetkőzik, de a csobbanást igen, majd hosszú csend. Próbáltam érdeklődni ajtón keresztül, de semmi válasz.

Várákoltam tanácstalanul. Végül, benyitottam hozzá. Eszti feküdt a kádban, feje a kád szélén, amúgy hab alatt az egész teste.

- Miért sírsz?

- Megzavartad az álmomat. Ezek az öröm könnyei. Képtelen vagyok felfogni, ami történik velem.

- Nyilatkozatod szerint tégedet nem érdekel a szex, én pedig nem akarok visszaélni a kiszolgáltatottsággal. Levetkőzöm fürdőnacira és megmosom a hajadat.

Némileg változott a viszonyulásom a találkozásunk óta. Miközben felvettem a fürdőnadrágot, örültem, hogy nem látja, amit eltakartam benne. Azzal indítottam, hogy a ruháit betettem a mosógépbe és indítottam a mosást.

- Üljlél fel!

Alaposan megmostam többször a haját.

- Dőljél előre, következik egy alapos hátmosás!

Ez is megtörtént. Na meg az, hogy közben belepuszítottam az illatos hajába.

- Bocsássál meg! Kimegyek. Majd, ha leállt a mosógép, jövök teregetni a ruháidat.

Felsőhajtott.

- Éjjel itt alszol nálam. Nem kérdezem meg, mit szól hozzá az élettársad, hiszen Jancsinál is aludtál.

- A volt barátaimnál aludtam. Elfogadtam a közeledését, mert kiszolgáltatott helyzetben voltam, ahogy most is vagyok. Akkor úgy ítéltam, ha engedek neki, talán mindennap felmehetek hozzájuk.

- Pechedre, nem jött össze.

- Nem újdonság. A párkapcsolatom sem jött össze Lajossal.

Szó nélkül hagytam magára, de mikor leállt a mosógép, bementem.

Kiteregettem a ruháit. Nem csúnya holmik. Alighanem még az intézetben kapta őket. Eszti éppen állt a kádban és zuhanyozott.

- Ha végeztél, az ajtón van egy fürdőköpenyem, ideiglenesen az is megteszi és várlak a szomszéd szobában! Addig elkészítem a fekhelyedet.

Ekkor már magammal harcoltam. Jó alakú lány, kedvemre való. Mikor megérkezett, leültem az ágyra és kezébe adtam a hajszárítót.

Vele szemben foglaltam helyet egy fotelban. Szerintem provokált.

Bár az öv meg volt kötve a köpenyen, de alul és felül láthattam a lényegét. Nem bírtam magammal, kénytelen voltam fényesíteni a bohócot.

- Megyek én is fürdeni, te alukáljál, ha tudsz!

Eltorzult az arca. Megöleltem és megpuszítottuk egymást, majd kirohantam a szobából. Borzasztó éjszakám volt. Keveset aludtam, ébren pedig korhóltam magamat. Eszti tisztában van vele, hogy mi vár rá, akkor miért játszok saját idegeimmel? Kora reggel átmentem hozzá. Aludt és álmodott, mert rebegtek a szempillái.

Amilyen óvatosan csak tudtam, mellé feküdtem a paplan alá.

Magamhoz öleltem. Összeért a két meztelen test és ekkor ébredt fel.

- Ne ijedj meg, nem bírom tovább!
 - Megálmodtam, ami következik és képzelj el, jólesett!
 - De hát tegnap azt mondtad, hogy nem kívánod.
 - Nem érdekel, amit mondtam. Igaz volt, de azóta komoly változáson mentem keresztül.
- Ezt a teste pillanatokon belül igazolta a vallatásnál.
- Én is változtam tegnap óta. Sok nővel volt kapcsolatom, de szerelmes eddig nem voltam. Eszti, te egy boszorkány vagy.
 - Mit mondjak én, aki most érzem először életemben, hogy nő vagyok?
- Szeretkezéseink előtt még ki akart menni pisilni. Több óra múlva anélkül aludt el a karjaiban. Közel dél volt, mikor elkezdtem cirógatni, hogy ébredjen fel.
- Esztike, ébredj! Kinn az előszobában vár a Lajoskád.
- Megpusztilt.
- Ha vár, akkor csak várjon! A Budai vár régebben vár.
 - Fantasztikusan jól aludtál és mozdulatlanul.
 - Könnyen bele tudtam magamat kergetni egy illúzióba. Elhittem, hogy teljesült az álmom.
 - Nem könnyíted meg a helyzetemet, kislány. Essünk túl rajta! A munkám vonatkozásában nem, de a nőkkel tegnapig link voltam maximálisan. Úgy lettél az enyém, hogy semmit nem tudsz rólam. Sass Norbert a becsületes nevem. Jelenleg Érden vagyunk a házamban. Tégedet képtelen vagyok az orrodnál fogva vezetni.
 - Jól időzítettél, Balázs. Megérezted, amit nem merek elhinni magamról. Ezek szerint nem színjáték, ahogy viszonyulsz hozzám. Megszédültem, de nem úgy, ahogy már egyszer életemben megtörtént. Most boldognak érzem magamat, miközben nincs semmim.
 - De hát hazudtam neked.
 - A száddal igen, de a szíved az igaz utat járta. Nem az a lényeg, hogy földrajzi értelemben hol vagyok. Lényegtelen a neved. Itt fekszem a karjaidban egy tiszta ágyban és megismétlem, boldoggá tettél. Egyetlen pillanatig sem éltél vissza kiszolgáltatott helyzetemmel. Nekem Balázs maradsz, ameddig engeded.
 - Úristen! Dél van és ez a lány ma még nem kapott enni.
 - Ne részletezzük azt, amit mindketten tudunk!
 - Felöltözünk és keressék valami ennivalót.
 - Szeretnék még egyszer megfürdeni nálad.
- Akart segíteni a konyhában, de nem engedtem, hogy esetleg bepiszkítsa az egyetlen ruháját. Evés közben figyeltem, milyen változáson ment keresztül azóta, hogy elmondtam, ki vagyok.
- Folyamatosan boldognak láttam őt.
- Érzem, fürdés után rátaláltál a parfümériámra.
 - Ne haragudj! Muszáj volt használnom az egyiket, mert kínálta magát.
 - Ha haza vinnélek, az illatod elárulná, nem az utcán töltötted az éjszakát.
 - Az utca ezután következik. Eddig otthon aludtam, kivéve egyszer, mikor a barátaimnál. Legfeljebb megver a hűtlenségemért.

- Nem engedlek többé oda. Elmegyünk a holmijaidért és itt fogsz nálam lakni. Ha igaz, hogy szerelmes lettél belém, te sem akarhatsz mást.
- Tavalý anyukám meghalt. A hatóság kinyomozta, hol vagyok és örököltém tőle egy betét-könyvet. Lajos elvette tőlem és azt mondta, abból fogjuk megoldani a lakáskérdést. Boldogan élnék a lehetőséggel, amit mondtál, de nem szeretném a pénzemet nála hagyni.
- Eszti, te jogra jársz.
- Tudom, naiv vagyok. De hát kitől tanulhattam volna meg az életet? Elhitetem magammal, hogy te is szeretsz. Ez nem naivság?
- Beléd szerettem, te boszorkány. Nem értem magamat, hogy ilyen hirtelen történt. Holnap elmegyünk a holmijaidért, na meg a pénzedért. Ha elköltötte, agyonverem.
- Kimondom. Totál meghülyültem. Nem szeretném, hogy bajod legyen belőle. Annyira nem kell a pénz. Tudom, Érden vagyunk, de lehet a közelben ruhaneműt vásárolni? Legalább egy pizsamát és fehérneműket nagyon szeretnék. Van annyi pénzem.
- Ezek szerint vehetem úgy, hogy mellettem döntöttél?
- Ez nem kérdés. Kérdés csupán az, hogy éjjel melletted alhatok-e? Nagyon féltém egyedül.
- Tőlem nem félsz?
- Ahogy mondtam már, lehet, megbánom, de momentán vonzódok hozzád.

*

Elmentünk vásárolni. Minden ruhadarabot megtapogatott, mielőtt áldását adta rá. Megengedtem, hogy saját pénzéből fizessen. Én viszont vettem neki egy ízlésének megfelelő parfümöt.

Kedden tíz óra magasságában ültünk be az autóba, hogy indulunk Esztiék otthona felé.

- Még nem mondtam neked: mivel szeretem a nőket, ugyanakkor minimális befektetést vagyok hajlandó vállalni. Rájöttem, ha nyitok a fogyatékosok felé, ráadásul úgy, hogy a kiszemelt némileg rámszoruló legyen, na az, ami nekem való. Célt érek, aztán jöhet a következő. Mindez múlt idő.
 - Ez az, amitől félek. Az örökségemet nem fogod elvenni, mert gazdag vagy, de akár már holnap kitehetsz az utcára. Illetve, talán oda nem, mert sajnálnál.
 - Fogadkozhatok neked, de hiteltelen lennék. Ami tény, jelenlegi helyzetemben, amit magadnak köszönhetsz, kénytelen vagy kockáztatni. Ha nem szédültél volna bele Lajoskába, boldogan élhetnél az intézetben és még pénzed is lenne.
 - A lakásba, az önállóságba szédültem bele. Hittem valamiben, ami nem az volt.
 - Örülök, hogy illatozol. Számomra azt jelenti, vállaltad az új helyzetedet. Belépünk a lakásokba és Lajoska fogja tudni, hűtlen lett hozzá a barátnője.
 - Bátor vagyok, mert mellettem vagy. Fantasztikus, ahogy emelgeted a közel 70 kilómat.
 - A többről most ne tegyél említést, mert megérkeztünk! Mindent úgy csináljál, ahogy megbeszéltük!
- Kulccsal mentünk be, mert abban megegyeztek, hogy kulcsot nem hagynak belülről a zárban. Próbálok irodalmian fogalmazni.
- Lajoska éppen szél és víz közé lótt. A szélnek a szaga terjengett a szoba levegőjében.
- Lajos, elviszem a cuccaimat tőled. A biztos úr jött segíteni. Hol találom a betétkönyvem?

Itt kezdődött a gubanc, mert a vak Eszti mellett firkálhatott volna tovább a fiú, de hát egy idegen szeme láttára mégsem.

Feltápaszkodott a lányról. Nem részletezem, hogy néz ki egy férfi, amikor hirtelen abba kell hagynia a kufricolást. Állt az ágy mellett, szemben velem. Én azonban akkor még arra a személyre voltam kíváncsi, akit dögönyözött. Cirka 20 évesnek tűnő, mozdonyszőke lány. Mivel ő is felugrott, láthattam teljes testi valóságában. Finoman szólva, soványka, viszont mindkét kezén alighanem trombitarézből készült gyűrűk voltak. Széleseben kezdett öltözködni, csak a holmijaiért le kellett hajolni az ágy mellé a padlóra. Nem volt épületes látvány.

- Mondja, uram, hogy gondolta, hogy a barátnőjét csak úgy napközben kirakja az utcára?
- Az én dolgom, ez az én lakásom. Eszti, megegyeztünk, hogy napközben nem jössz haza.
- Eszter, maga rámoljon és mindent rakjon ide az ajtó mellé! Uram, maradjunk annyiban, ezt akkor sem tehette volna meg, ha lakásról lenne szó, nem egy kutyaólról.
- Ki maga, hogy így mer beszélni? Ez magánlaksértés.
- Az atyaisten vagyok. Hol találja meg Eszter a betétkönyvét?
- Eszti, ahhoz semmi közöd! Megegyeztünk, hogy lakást veszünk belőle.
- Lajoska, Eszter világosan közölte veled, hogy elköltözik innen.

A tegezésre váltás indulatokat ébresztett a fiúban. Bátorkodott odalépni hozzám (amúgy még mindig pucéran) és bal kézzel megfogta a jobb karomat. Emelte a másik kezét. Erre megkapta az első maflást, amitől ideiglenesen az asztalra borult, ami mellettünk volt.

- Láthatod, nem babra megy a játék. Hol a betétkönyv?

Odaslattyogott a szekrényhez, amiből Eszti rámolt kifelé. Ekkor érezhette meg volt barátnőjén a parfüm illatát. Lazán lekurvázta és a lélekjelenlétemen múltott, hogy nem tudta ököllel megütni.

Kiutaltam neki a második maflást. Ráadásul, mivel megpördült a tengelye körül, cipőm orrát odaillesztettem a csúnyájához, amitől felordított.

- Kislány, maga hazamehet, mert Lajoska ma már aligha fogja folytatni, amibe belekezdett!

A csaj vakon úgy lötte ki magát a kéróból, mintha puskagolyó lenne. Azt se mondta, hogy „fapapucs”.

- Eszter ezek szerint ebben a szekrényben találja a betétkönyvét.
- Biztos úr, kérem, nézze át ezeket a borítékokat! A saját papírjaim lehetnek és talán köztük a betétkönyvem is.
- Mákja van. Nem tudtam, hogy egyetemista. Itt van az indexe is.
- Takarodjanak ki az otthonomból!
- Lajoska, befogod a pofádat, mert belelépek!
- Befejeztem, biztos úr, a pakolást, mehetünk!

Látva, mi vár rám, megijedtem. Egyedül ennyi cuccot lehordani az autóhoz, pár kanyart igénybe vesz. Ehhez képest Eszti felmálházta magát, de úgy, hogy a feje fölött volt a kupac teteje. Lenn a kocsinál bepakoltunk. Nekem még vissza kellett rohannom egy bőröndért. Itthon egyedül hordtam be mindent a házba, hiszen nem volt még helyismerete.

- Hálás vagyok azért, amit tettél értem.

- Csillagom, ami a hálást illeti, tegnaptól kezdve napi gyakorlat nálunk. Főleg előre beszélni róla. Kimelegedtem. Gyöngyözik a homlokom, de egy csókot ebben a nyúzott állapotomban is megérdemelek tőled.

Egészen jól tud ugrani hang után a nyakamba. Mivel csókolózásból nem lehet megélni, mikor elkezdtünk lihegni, abbahagytuk. Este szerintem a szomszédok azt hitték, hogy ez a Sass megbolondult. Háremet tart. Esztikének ugyanis bőven vannak ruhái, csak hát mindet ki kellett mosni. A szárításhoz pedig kevésnek bizonyult a fürdőszoba fregolija. A terasz, az udvar is tele lett női holmikkal. Becsületére legyen mondva, mindent elmagyaráztattott velem és ezenfelül a feladatomban az volt, hogy a mosott ruhákat nézzem át.

- Esztikém, ebből a pénzből tudsz venni egy két szobás panellakást. Felajánlom segítségemet a keresést illetően. Mi ez a műsoron kívüli puszi?

- Az „Esztikém”-ért kaptad. Nem szoktak így becézni és eddig te is visszafogott voltál ezen a téren.

- Bezzeg más vonatkozásban nem panaszkodsz, ugye?

- Megbolondultam. Tegnapelőtt még fogalmam nem volt arról, mi a jó a szexben. Simán undorítónak találtam. Most pedig megveszek érte.

Kiudvarolta, hogy vegyünk meg minden segédeszközt, ami a vakok életét megkönnyíti. Esztike elkezdett főzni. Elsőre pici adagokkal kísérletezett, mert nem akarta pocskolni a pénzem.

*

Augusztus vége volt, mikor azonos napon fontos bejelenténivalónk akadt egymásnak. Orvosnál volt, mert azt mondta, újabban fáradékony. Én pedig találtam Zuglóban egy lakást. Csupán az volt hátra, hogy ő is megnézzze.

- Nagyon vártalak haza. Tudom, szükséged van az önállóságra, de féltelek.

- Néha eszembe jut milyen kísértésnek voltam kitéve, mikor még az utcán kötögettem. Jé! Felvette a pulcsit, amit készítettem?

- Neked akartam örömet szerezni vele, de mondhatom, 30 fokban nem ideális viselet. Holnap megyünk lakásnézőbe. Mi baj van, Esztikém?

- Agyamra ment a jóllét. Mindegy, elmondom, mert rád is tartozik. Állapotos vagyok.

- Ezek szerint Esztike, immár ki tudja hányadszor döntés előtt áll.

- Balázska téved. Neked kell döntened!

- Rendben, csak nehogy megbánjad. Lakásvétel ugrik. Esztikét pedig feleségül veszem.

Tudtam, ő is így szeretné. Sírt és nevetett egyszerre. A nevetésében osztoztam.

- Az jutott eszembe, mint jövődöbeli apának, ha a feleségem lesz, a kis cirmis, ami Sassnének a combjai között van, ezután nevezhetjük sasliknak?

- Igen, ha kettesben vagyunk. Most pedig elfoglalom megszokott délutáni helyemet az öledben.

Hol van az már, mikor sóvárogtam, hogy végre akadjon egy nő.

Esztikém tökéletesen lesokkol. Kétségtelen, ő a fiatal. Egyébként pedig kínosan vigyázz arra, hogy ne láthassam tehetetlennek.

Három helyiség között osztja meg magát naponta. Konyha, fürdőszoba és a hálósobánk. Természetesen máshol is takarít, de ezeket a helyiségeket preferálja. Naponta kétszer fürdik, ez a minimum. Ha megkezdődik az egyetem, nem fogom megengedni, hogy kizsigerelje magát. Már csak a baba miatt sem. Amihez nem tudok hozzászokni, nincs olyan nap, hogy ne sírjon. Igaz, ezek mindig az öröm könnyei, de hogy fogadtassam el vele, az ő élete már nem lesz soha mostoha?

Érdekes, az udvaron, illetve a kertben nem szeret tartózkodni. Azt mondja, őt ne bámulja senki.

*

- Csakhogy ennek a napnak is vége van. Nagyon hiányoztál, csillagom.
- Balázskám, muszáj egyetemre járnom. Hidd el, fél gőzzel figyelek az előadásokra, mert a másik felem itthon van.
- Gyere, üljél ide és meséljél! Mindennap mesélned kell! Egyébként még fiatalabbnak látszol, hogy megváltozott a frizurád.
- Tetszem neked?
- Kis boszorkányom, vakká tettél. Hónapok óta körülöttem forog a világ.
- Ez az egyedüli fontos számomra, hogy meg legyél elégedve velem.
- Pénteken elviszel a nőgyógyászhoz?
- Legszívesebben mindennap bevinnék az egyetemre is, te édes kis anyuuka.
- Azt nem akarom, mert sokba kerülne. Úgy szeretem, mikor becézgetsz. Ja és hétvégén ablakokat pucolok.
- Már nem sokáig, mert nem fogom engedni, hogy a hasikádat megerőltessed.
- Ugye, te is várod?
- Naponta nézek, életem, a tükörbe és nem hiszem el, hogy az én vagyok. 40 évig eszembe nem jutott, hogy gyerekelem legyen.
- Ami pedig sokszor jutott eszedbe, azt Esztikédttől megkapod.
- Nincs a testednek olyan négyzetcentije, amit ne ismernék.
- Ezt én is fordítva elmondhatom. Imádom az esti hancúrokat. Kár, hogy reggelenként már nem szabad az egyetem miatt. Látod, ezen meg én csodálkozom, hogy éjjel-nappal csinálnám.

*

Ősszel és télen sokat gyengélkedett. Nem dőlt ágynak, de nagyon fáradt volt. A baba szépen, sőt, a doktor úr szerint nagyon szépen fejlődött. Kétségtelen, egyikünk sem nyiszlett alak, a lányunk a mi génjeinket örökli. Merthogy közben az is kiderült, lány a pocaklakó. A neve okán harcolnom kell a kismamával.

Természetesen én azt szeretném, ha az anyukája nevét kapná. Esztikém pedig buta külföldi nevekkal ostromol engemet.

Március 25-én ítélte úgy az orvos, jobb, ha befekszik hozzájuk a magánklinikára. Nagyon nehezen mozgott és figyelem bevéve a fogyatékoságát, mindhárman így láttuk biztonságosnak. Neki egy óhaja volt csupán, hogy a kórteremhez közel legyen a mosdó. Egy személyes szobát kapott, külön fürdőszobával. Felvetődött, hogy császárral hozza világra a kislányunkat, de Eszti erről hallani nem akart. Kis butám, attól félt, hogy esztétikailag megváltozik a külseje a

vágás miatt és én hűtlen leszek hozzá. Nem láthatott belém. Imádtam őt és akkor már akár ténylegesen rút boszorkánnyá változhatott volna, nekem akkor is csak ő.

Március 27-én, nehezen, de megszülte Hajnalka lányunkat. Természetesen, jelen voltam a szülésnél. Legszívesebben éjjel-nappal fogtam volna a kezét a klinikán, de hát éppen abban az időben tornyosultak fel üzleti dolgaim.

Március 29. Nem lehet megfogalmazni, amit éreztem, mikor bementem hozzá és az orvos fogadott. Bőgtem, mint egy taknyos kölyök és végezni akartam Hajnikával és magammal. A gyors intézkedésnek köszönhetem, hogy élünk. Szerelmem azon az éjszakán tüdőembóliában visszaadta életét a teremtőjének. Soha nem voltam barátkozó típus, de azóta gyűlölök mindenkit, kivéve a szemem fényét, az én Hajni babámat.

2016. április 26.

VETÉLYTÁRSAK

Milyen érdekes. Életem negyven éve alatt immár másodszor történt velem olyasmi, ami komoly mérlegelésre ad okot. Tavaly, vagy inkább tavalyelőtt, autóval igyekeztem vidékre, de még előtte megálltam egy pesti benzinkútnál. Kiszálltam a kocsiból és megláttam Cilikét. Pontosabban, előbb láttam meg és csak azután szálltam ki. Cilike nyolc évvel fiatalabb, mint én, 165 centi magas és 60 kiló. Ebből a szempontból tökéletesen összeillünk, amennyiben én 175 centi magas vagyok és majdnem 70 kilót nyomok a mérlegen. Véleményem szerint ennyi különbség kell, hogy legyen a nő és a férfi között, természetesen a férfi javára. Persze, ezt, mikor kiszálltam az autóból, csupán saccoltam. Majd megismerkedésünk után pár perccel egyeztettük az adatokat.

Időközönként elgondolkodom, milyen furcsán vagyunk mi emberek megalkotva. Negyven évem alatt olyan soha nem fordult elő, hogy férfire figyeltem volna így fel az utcán. Jelzem, hölgyekre sem szoktam. Annál érdekesebb, hogy megtörtént. Márpedig, ha megtörtént, annak oka kell, hogy legyen. Hajlamos vagyok úgy megítélni a dolgot, hogy ez Cilike érdeme. Illedelmesen köszöntöttem a hölgyet és természetesen bemutatkoztam. Akkor még csupán annyit árultam el a nevemből, hogy Dénes vagyok. Jó érzés töltötte el szívemet, mikor megtudtam, őt pedig Cecíliának keresztelték 31 évvel megismerkedésünk előtt. Közöltem vele a programomat. Aranyos volt, mert jött segíteni tankolni.

Fizetésnél meghívtam egy üdítőre. Cilike inkább a kávéat preferálta, amin később elgondolkodtam. Az egészségre az üdítő és a kávé is ártalmas, de az üdítő nem annyira. Így indult a kapcsolatunk. Furcsa érzés uralkodott el rajtam. Legszívesebben magammal vittem volna Záhonyba, de mérsékelve ötletemet, inkább azt javasoltam, hogy másnap, esetleg harmadnap találkozunk.

*

- Cilike, tulajdonképpen te mikor jöttél rá, hogy látsz a személyemben némi fantáziát az esetleges közös jövőnkre vonatkoztatva?

- Azon még töprengök, de tény, jelen időben nagyon megfelelsz az igényeimnek, Dini. Emlékszem, abban a pillanatban, hogy megálltál tölem pár méterre az autóval, majd kiszálltál belőle és tétovázás nélkül közeledtél hozzám, erősebben kezdett dobogni a szívem. Ez a változás kitartott egész addig, míg hazakísérve engemet, a házunk előtt meg nem csókoltad a kezemet. Azután beültél az autódba és huss!

- Ez érdekes, amit mondsz. Majdnem ugyanezt elmondhatnám, azzal a különbséggel, hogy én már akkor felfigyeltem rád, mikor a kocsi szélvédőjén keresztül megláttalak. Szerinted mivel magyarázható az ilyesmi?

- Fogalmam nincs. Te vagy a férfi, Dinikém.

- Nagyon szépen mondtad.

- Azért, mert tetszik a Dénes név.

- Látod, az ilyen apró félreértések mérgezhetik meg két ember kapcsolatát hosszútávon. Konkrétan arra gondoltam, jólesett, hogy férfinek tituláltál. Törekedni fogok arra, hogy a legapróbb feszültségeket is kibeszéljük magunkból. Tudatosan igyekszem építeni és nem rombolni. Anyukáddal közölted, hogy ma este nem megy haza?

- Elvégre megbeszéltük. Igen, említettem neki és furcsán nézett rám. Azt azonban nem tudtam közölni vele, hogy hol töltjük az éjszakát.

- Látod, azt még én sem tudom. Hozzánk nem mehetünk, mert tudod, a feleségem...
- Szerintem, ha közös a lakásokat, neked éppen annyi jogod van hozzá, mint neki.
- Hát ez az, hogy nem közös. Mikor megismerkedtem vele, már volt lakásom. Ismersz. Tudhatod, elsődleges szempont számomra az egyetem után a jövőm anyagi megalapozása volt.
- De gondolom, azért foglalkoztál lányokkal előtte is.
- Cilikém, szokatlan tőled ez a közönséges megfogalmazás. Mi az, hogy „azért”? Kétségtelen, úgy lettünk megalkotva, hogy a férfi rendelkezik némi többlettel a testén, ugyanakkor a nőben pedig nagyjából ugyanekkora hiányosság van. Akik buták, azok állandóan keresik az alkalmakat, hogy ezeket a különbségeket, ha ideiglenesen is, de kompenzálják. Én pedig vallom, a nő nem egy lakat, akibe a férfi illesztgeti a kulcsát. Ez alantas gondolkodásra utal és hiszem, te nem vagy ilyen.
- Valóban nem. Múltkor meséltem róla, előtted férfitel nem volt kapcsolatam. Ugyanakkor magyarázzad meg, miért vonzottak a nembéli társaim?
- Azt gondolom, abból adódik ez a fogyatékoságod, hogy soha nem fektettél abba energiát, hogy alaposan megismerjed magadat. Ugyanis, ha szántál volna kellő időt önmagadra, tudnád, egy hölgy nem lehet vonzó számodra, hiszen ugyanaz két példányban unalmas.

*

Idő előtti problémát jelentene számomra, ha Cecíliát felvinném a lakásomra. Ezért úgy döntöttem, a szálloda a legmegfelelőbb lehetőség, hogy intim kettesben tölthessünk egy napot, amiből kettő lett. A recepción bejelentkeztünk és itt derült ki Cilike teljes neve. Dr. Vantara Cecília és Dr. Hirschler Dénes Herman, így foglaltunk szobát. Miután elhelyeztük személyes holmijainkat a szekrényekben, ahogy azt illik, csókkal pecsételtük meg intim kapcsolatunk első találkozását.

- Van egy fogadásom, amit nem szeretnék elveszíteni. Te filozófus vagy.
- Egyem ezt az okos fejecskédet!
- Kiestél a szerepedből, Dinikém. Aligha hiszem, hogy egy filozófus bimbózó kapcsolatunk kezdetén belőlem kívánná táplálkozni. Részemről a gyógyszerész. Biztos vagyok benne, vonzódásod irányomba nem terjed odáig, hogy embert kívánnál fogyasztani. A kannibalizmus elméleti síkon is távol áll tőlem.
- Vessél meg érte, ha emelt fővel jelentem ki, ennivaló, édes szád van! Szépségedből és szőkeségedből pedig verseket tudnék alkotni, akárcsak Juhász Gyula.
- Nem látom akadályát. Egymáshoz való vonzódásunk inspirálhatna benned olyan érzelmeket, amiknek következményeként a halhatatlanok társaságába kerülhetnénk, kézen fogva.
- A gond csupán annyi, még soha nem éreztem késztetést versírásra.
- Javaslom, légy férfi! Vegyél rólam példát! Én momentán készülök olyan cselekvéssorozatra, amelyben eddig soha nem volt részem, mégsem félek a feladattól.
- Cilikém, csak nem azt állítod, hogy én vagyok az első férfi az életedben?
- Apám volt az első. Ám nyolc éves voltam, mikor ő meghalt.
- Még jó, hogy említetted a sajnálatos esemény idején elért korodat, mert majdnem másra gondoltam.

Másodpercekig tartó döbbenetes csend következett, majd átvillant agyamon az idő fölösleges múlása. Ma is büszkeséggel tölt el a tudat, ha eszembe jut az a két csodálatos nap. Mikor először súgtam a fülecskéjébe, hogy az enyém lett, ő pedig válaszában közölte, hogy szuverén egyéniség és amit érzünk, az a pillanat ajándéka.

*

Mivel tegnap az itthoni körülmények némileg megváltoztak, aggódva hívtam szerelmemet telefonon.

- Cilikém, jól vagy, angyalkám?

- Szia, Dini.

- Igazad van, megfeledeztem a legelemibb illemről, hogy először az üdvözlés. Szia! Jól vagy?

- Kicsit megfáztam a szálodában, mert kapar a torkom.

- Ne haragudj! az elmúlt két napban sokat voltunk ruhamentesen, de gondolom neked sem ez volt a bajod, hanem a hideg szoba.

- Miért ez az aggodalmaskodó hang?

- Tegnap Ludmilla meglátott, mikor az étteremnél beültünk az autóba. Este rám támadt a kérdésével: „Ki az a szőke kurva, akivel furikáztál?” Egyből tudtam, életem, hogy rád gondolt.

- Kedves vagy, Dinikém.

- Bocsássál meg, de ez az időpont alkalmatlan az udvarlásra, bár jólesik, hogy dicsérsz!

- Feleséged egyik jelzője feltétlenül igaz rám, de a másikat cáfolom.

- Az igazság, én is bántónak találtam, de hát nem álltam le vitatkozni vele. Kicsit félek, nehogy felkeressen tégedet, mert abból komoly bajok származhatnak.

- Tulajdonképpen milyen a te feleséged?

- Ha nem lenne túlsúlyos, azt mondanám, elbújhat melletted. Vörös haja van, barna szeme és az utóbbi időben némileg meggyengült az idegállapota.

- Az én mércém szerint az ilyen nő semmiképpen sem mondható takarosnak. Feltételezem, még mindig szerelmes a férjébe.

- Nem tudom, nem szokta mondani. A szüleimmel pariban van ma is. Tudod, meséltem róla, ők komendálták nekem. Anyám úgy jellemezte: „házias, csendes, igazi menyecskének való.” Ukrajnából települt át annakidején. Egyébként hegedűművész.

- Mi lesz, ha egyszer elhúzza a nótádat?

- Nem szoktunk verekedni. Ígéretési szinten néha terítékre kerül pár pofon, de általában béke honol Hirschleréknél.

- Képes lennél egy nőre kezet emelni?

- Máig ez a kérdés nem került részemről mérlegelésre. Most azonban eljött az ideje. A cél feltétlenül szentesítené az eszközt. Némileg ismerve az embereket, van, akinek elég a szép szó, másokra viszont apróbb legyintésekkel kényszerül az egyén hatni.

- Véleményed szerint, ha véletlenül összefutunk és meg akar fenyeíteni, hagyjam a csudába, vagy kövessem Lúdas Matyi példáját?

- Jobb ötletem van. Kihúzom a méregfogát. Délután közlöm vele, hogy elválunk.

- Üdvös gondolat. Azután mik a további terveid?

- Folyamatosan sertepertélek körülöttem, hogy minél jobban megismerjelek. Szerintem, idővel megkérem anyukádtól a kezedet.
- Dinikém, mennem kell, mert tele van a gyógyszerár vevőkkel.
- Vigyázzál magadra, csillagom! Nagyon szorítok neked.

*

Délután, mikor hazaértem, Ludmilla nagyságos asszony éppen nekiállt, hogy bundáskenyeret alkosson. Feszült rajta a pöttyös köténykéje.

- Te is akarsz zabálni, vagy megint a kurváddal dorbézoltál?
 - Nem tudom kiről beszélsz, kérlek szépen, de biztosítalak afelől, hogy soha életemben nem birtokoltam kurvát. Különben pedig korog a gyomrom.
 - Nem szántam vitaindítónak, de közölheted velem, ha a sors úgy hozza, hogy találkozunk, megtépem, mint a libát. Láttam, hosszú haja van, legalább lesz mibe kapaszkodnom.
 - Nem félsz, Ludika, hogy az ilyen cselekedetedért megver az isten? Szavaidból arra következtetek, szemrebbenés nélkül képes lenni fájdalmat okozni nekem, miközben látom, vágta még két szelet kenyeret, számíttva arra, hogy közösen fogjuk elfogyasztani az esti étet.
 - Ha nem vagy vak, láthattad, sok tojást törtem az egy szelet kenyerelemhez, ezért voltam kénytelen még vágni.
 - Nem szeretnék feszült hangulatodban tovább froclizni, de ahogy látom, most meg a tojás kevés.
 - Vegyél ki a hűtőből kettőt és törjed fel!
- Kivettem egy tányérra és mielőtt az asztal sarkához kocogtattam volna, elrebegettem döntésemet, ami azt jelenti, hogy közös utunk a bíróságon fog ketté válni. Zutty! Az egy dolog, hogy fájdalmat okozott velem, midőn a két egész tojás, jóvoltából, a homlokomon csattant, de ráadásul beszennyeződött a frizurám is.
- Ludmilla, ezt soha nem fogom neked elfelejteni. Most pedig kimosakszom a művedből és meglátogatom a szüleimet. Elmesélem szeretett anyósodnak, hogy te egy vadász vagy.
 - Dögölj meg!

*

Teltek a hetek. Legszívesebben úgy mondanám, hogy repültek.

- Fantasztikusan tudod csinálni. Itt ülünk egymás mellett, néha mégis úgy érzem, egyedül vagyok, mint például most.
- Képtelenség, hiszen minden energiámat befektettem személyed analizálásába.
- Szerencsére, elmúlt a tojások nyoma a homlokozdról. Mondtam én, hogy gyógyítóan hatnak rád a puszijaim.
- Képzeld el, Cilikém, mire felébredtem, Ludinak nyoma veszett a lakásból!
- Hajnalban képes volt megpattanni?
- Ébredésem közelebb esett a délhez, mint a hajnalhoz. Tegnap az étteremben sok kalóriát vettem magamhoz és nehezen tudtam elaludni. Még szerencse, hogy ma vasárnap van. Egyébként az imént azon filóztam, milyen egészségtelenül étkezel, miközben azon vagyunk, hogy mihamarabb összekössük az életünket.

- Kár, hogy nem születésem után találkoztunk. A nyolc éves Dinike oktatott volna, hogy mennyi tejecskét szopizhatok teltkarcsú anyukám emlőiből. Erről jut eszembe, múltkor, egészen pontosan kedden, mikor éppen a hasikámon tartózkodtál, azt mondtad, előttem soha nem szoptál női mellet. Örültem a kijelentésednek, de azóta józan állapotomban rájöttem, hogy füllentettél. Feltételezem, tégedet is anno az anyukád szoptatott, nem az apukád.

- Ez igaz, de én akkor Ludmilla szilikonos cicijeire gondoltam. Ott tartottunk, hogy miközben én rántott gombafejeket rendeltem, az én Cilikém nem adta lejjebb igényét a rántott csirkénél.

- Tedd hozzá, mohón faltam be, eközben az úr piszkálgatta villájával a tányérjában lévő csendéletet. Hinni szeretném, nem központi kérdés nálad az én gasztronómiai ízlésem.

- Hatalmas élettapasztalatomból leszűrtem magamnak a tényt, hogy egy kapcsolatban törekedni kell arra, minél több hasonlóság legyen a felek között. Feltételezem, még nem vagy felkészülve arra, hogy valaki (történetesen én) kijelentse, mától kezdve mellőznöd kell a húseteleket.

- Megdöbbenék az ilyen óhajodon.

- Édesem, szerinted milyen érzés, ha valaki megdöbben? Továbbá, érzékeli-e a társaságában lévő másik személy a döbbenetet?

- Ezen még soha nem gondolkodtam, de a gyakorlat megadja mindenre a választ.

- Itt a bibi, hogy az emberek így gondolkodnak. Aztán csodálkoznak, hogy alig házasodtak össze, máris kifelé kandikálnak a kapcsolatból.

- A feleséged szereti a csirkét?

- Legszívesebben húst hússal enne, de ami ennél megdöbbenőbb, hogy imádja a sóskát. Képtelen vagyok felfogni, mi jó lehet abban? Különben pedig emlékeztetlek rá, elindultunk a váláshoz vezető úton. Bár apróbb különbségeket látok kettőnk között, de ezek nüánsznyiak ahhoz képest, amennyi a pozitívum. Állítólag a földön mindenkinek megvan a magához illő társa, csak rá kell találni. Hitem szerint nekem másodjára sikerült, ami azért nem rossz arány.

*

- Mi a véleményed a szerelemről?

- Attól függ, hogy gondolod. Általánosságban, mint minden kultúrlényben előfordulható érzelmi változás, vagy konkrétan két személyre lebontva?

- Kettőnk vonatkozásában tettem fel eme kíváncsi kérdésemet.

- Közhely, de nyilván te is hallottál már róla: a szerelem öl, butít és nyomorba dönt. Magamról, személyed vonatkozásában elmondhatom, első látásra szerelmes lettem beléd. Ami az érzés általi élet kiontására vonatkozik, ehhez nem tudok hozzászólni és nem is értek vele egyet. Ami pedig a butítást illeti, sajnos ennek részese vagyok jó ideje. Nem véletlen, hogy mostanában került terítékre nálam az étkezési szokásod. Ez komoly ízlésbeli különbség kettőnk vonatkozásában, amiből súrlódások következhetnek hosszútávon.

- Feleségeddel hány éve élsz boldog házasságban?

- A boldogot, mint olyat felejtjük el! Soha nem voltam vele boldog. Szeretem a szüleimet és hozzászóltam picit koromtól kezdve, hogy bármit mondanak, az úgy jó, fölösleges rágódnom rajta. Azt mondták, őt az isten nekem teremtette és én vakon hittem nekik. Azóta persze sokszor töprengtem a kudarcos döntésemen. Ateista vagyok és mint ilyen, nem hiszek isten létezésében. Ha pedig isten nem létezik, akkor, hogyan teremthette őt nekem? Csak hát, ehhez a felismeréshez évek kellettek. Ma már meg tudnám nevezni azokat a szálakat, amikről valaha

azt hittem, összekötnek bennünket, ám, ha ez így is volt, az évek alatt szétszakadtak. Éltünk egymás mellett, mígnem egyszer rád találtam a benzinkúton. Abban a minutumban feje tetejére állt bennem minden.

- Ezek szerint észvesztő vagyok számodra?

- Édesem, azt nem tudom, hogy adott szituációban benned milyen érzések kavarnak, de tény, személyemre vonatkozóan te nem észvesztő, hanem észvesztető vagy olyankor.

- Mit szólnál hozzá, ha kiderülne, más számára is észvesztető vagyok?

- Belegondolva, határozottan mondhatom, rosszul esne.

- Pedig számolnod kell ezzel a lehetőséggel is. Véleményem szerint sokkal fontosabb, mint az, hogy milyen ételeket kedvelek.

- Említettem volt, hogy Ludmilla hegedűművész. Te milyen hangszeren játszol?

- Jól van, Dinikém, nem zongorázom az idegeiden. Néha muszáj keresztkérdések árán megtudnom, milyen erősek azok az ominózus érzelmi szálak, amik összekötnek bennünket.

*

Utálom, mikor megszólal a mobilom és kiderül, a hívó ismeretlen. Nem szeretek fölöslegesen kommunikálni senkivel. Az ember akkor beszéljen, ha nyomós mondanivalója van. Várok, hátha leteszi.

Részben bejött a trükköm. Valóban megszakadt a muzsikaszó, ám ismét kezdődött pár másodperc múlva. A muszáj pedig nagy úr.

- Tessék, Hirschler doktor!

- Jaj, de örülök, hogy megtaláltalak, Dénes. Szia, én meg a Maja vagyok.

Korom okán bárkit visszategezhetek, de mint mindenben, a kommunikációban is óvatos vagyok. Hallgattam egy lélegzetvételnyi intervallumig.

- Nem hallasz, Dénes?

- Bocsánatot kérek, hallok egy kellemes női hangot, de momentán képtelen vagyok beazonosítani a személyt. Tudom, ezzel csupán szellemi hiányosságomat bizonyítom, de nekem a Maja névről a méhecske jut eszembe.

- Igazad van, elvégre még soha nem beszéltünk. Vantaráné vagyok. Így már képbe kerültél?

- Csak nem Cilikének az anyukáját tisztelhetem benned?

- Mindjárt lemerül a telefonom, ezért gyorsan a lényegre térek. Itt van nálam a névjegykártyád. Fontos dolgot kéne megbeszelnünk és mivel éppen úton vagyok, mi lenne, ha felkeresnélek az otthonodban?

- Nem látok elvileg akadályt. Kérdés, hogy mennyi idő múlva érkezel? Délutánra ugyanis két programom van előjegyezve.

- Szállok máris a buszra, szia!

Nem várta meg, hogy én is köszönjek, amivel megkönnyítette helyzetemet. Elkezdtem fejben számolni. Cilike 32 éves. Anyukája optimális körülmények között húsz éves korában szülhette a lányát. Ez a kor lefelé akár húsz százalékkal is eltérhet, hiszen hallottam már olyat, hogy valaki 16 évesen szült. Ám, ami sokkal inkább elgondolkodtat, hogy egy hölgy életében akár 40 éves korra is kitolható az első szülés. Ebben az esetben, Maja 72 éves is lehet. Fi-

gyelembe véve a negyven évemet, egy „szia” a részemről tiszteletlenség lenne elsőre. Ültem és várakoztam. Olvasással próbáltam magamat lekötni, ami részben sikerült is.

Megfeledkeztem arról, hogy valakit várok, ugyanakkor az iromány tartalmát sem tudtam befogadni. Ezt nevezik elfecsérelt időnek. A csengetésre riadtam fel. Egy jól öltözött idősebb Cilike várt bebocsátásra az ajtónál. Tény, ami tény, ötven évesre saccoltam a korát. Ugyanakkor elszégyelltem magamat. Számomra erotikus zöngéje van annak, ha egy hölgyet meg-saccolnak. Mentségem csupán annyi volt, hogy az illetékes nem szerezhetett tudomást a gondolataimról.

- Ha nem sietsz, gyere, foglalj helyet a dolgozószobámban!

Hátulnézetben feltétlenül terebélyesebb, mint a szerelmem. Ugyanakkor a hajuk színe árnyalatban is megegyező, csak Maja haja rövidebb. Az arany nyaklánc kirívó volt.

*

Ültünk egymással szemben és szemeinkkel próbáltunk véleményt alkotni a másíkról. Tisztában vagyok vele, az átlag férfi adott szítuációban úgy fogalmazna, hogy: legeltettem rajta a szemeimet. De ez túlzottan közönséges megfogalmazás kimondatlanul is.

- Tudod, Dénes, nézlek és semmi kirívót nem látok rajtad. Fiatal lányként hasonló fizimiskával rendelkező srácokról ábrándoztam. Cilikémnek nincs rossz ízlése, hogy tégedet választott.

- Bocsássál meg, kedves Maja! Cilikét én választottam első látásra, neki csupán beleegyezését kellett adnia.

- Mivel behatárolt az idő, próbálok a lényegre térni. A lányom fél tőled.

- A mindenit, ezt nem gondoltam volna, hiszen semmi oka nincsen rá.

- Pár említésre méltó apróság: minap megkifogásoltad a magas sarkú cipőjét, a parfümjét és nem utolsósorban, hetek óta nyúzd azzal, hogy vágassa rövidebbre a haját. Mindez nem tükrözi a valóságot?

- Mióta az eszemet tudom, mindig mindenről volt véleményem. Ahogy haladtam a korrall és szellemileg fejlődtem, egyre inkább tapasztalhattam magamon, nemcsak véleményem van, de azt érvekkell alá is tudom támasztani. Hitem szerint olyat soha nem hallottál rólam, hogy nézetemet rá kívántam kényszeríteni. Első látásra belé szerettem, pedig hosszú volt a haja és éppen körömcipőt viselt. Azóta tudom, kétnaponta haját mos és kénytelen megszáritani, ami árt a hajhagymáknak. A magas sarkú cipő pedig a gerincére van megerőltető hatással, hiszen áthelyeződik a testének súlypontja. Az ember törekedjen arra, hogy minél egészségesebben éljen. Ez mindenkinek saját érdeke. Illetve, nekem az is érdekem, hogy ő rendezze eszerint át az életét, hiszen nem titok előtled, ha elválok, szeretném őt feleségül venni.

- Ezt vehetem konkrét kinyilatkoztatásnak részedről jövőendőbeli anyósod irányába?

- Boldoggá tesz a tudat, hogy ilyen egyszerűen átestem a lánykérésen. A parfümjeit pedig imádom. Különös tekintettel arra, amit nemzeti ünnepünk előestéjén használt. Tudod, én híve vagyok az őszinteségnek, mert az emberi kapcsolatokat az igazmondás viszi előbbre. Póriasan szólva, az a parfüm felborzolta a hormonháztartásomat. Elöntötte szívemet a féltékenység, hogy más férfiakra is izgatólag hathat.

- Köszönöm a végszót, így talán könnyebb lesz a folytatás. Olyankor szokta használni, ha tudom, aznap nem kell várnom otthon. Cilikém terhes. Legszívesebben azt mondanám, hogy babát vár, de fél tőled. Neked nincs gyereked és azt mondtad, hogy nem is lehet.

- Buta kislány. Kétségtelen, kinőtt már a kislánykorból, de ha ilyet mond neked, akkor nagyon buta. Összegezve: konstatálhatom, válásban lévő feleségem ezek szerint meddő. Ami pedig

kapcsolatunk eredményességére vonatkozik Cilikével, mindent elkövettünk annak érdekében, hogy bekövetkezzék az, ami az életnek megadja az értelmét. Az ő életében én vagyok az első férfi. Ateistaként kinyilatkoztatom, a szentlélektől nem lehet másállapotos. Azt tudom, előttem két barátnője volt.

- Mindkettő megvan. Ezek szerint nem kell tartania tőle, hogy elküldöd őt abortuszra?

- Nézzél rám! Kinézed belőlem, hogy születendő gyermekemnek gyilkosa lennék? Viszont ezek után még inkább odafigyelek az életvitelére.

- Szegény kislányom!

*

Folyamatosan néztem az órát, mert nem szerettem volna lekésni a programomról. Egy tanítványomhoz készültem, akivel a diplomadolgozatát kellett átbeszélnem, viszont Majának sem akartam mondani, hogy függesszük fel a társalgást. Végre ő kapott észbe és felállt.

- Mivel felétek megyek, ha gondolod, hazaviszlek.

- Megtennéd, Dénes? Ez nagyon aranyos tőled. A derekammal nyüglődök. Tegnap becsípődött egy idegszál.

- Ne hálálkodjál, hiszen, ha úgy alakul, ahogy szeretnénk, az anyósom lesz és mint ilyet, illik megbecsülnie az embernek.

*

Elindultunk. Maja a lépcsőházban megállt, mert nekem vissza kellett mennem egy dossziéért. Arra nem gondoltam, hogy ebből probléma keletkezhet. Hónom alatt a paksamétával, igyekeztem kifelé a lakásból. Válfélben lévő feleségem pedig ezalatt érkezett a színhelyre azon célból, hogy pár holmiját magához vegye. Az ajtómban látva a szőke hölgyet, habozás nélkül esett neki, mint Krisztus a vargának. Amire visszaérkeztem, Maja is nekiveselkedett, hogy elhárítsa az indokolatlan támadást. Nem vacilláltam. Férfias mozdulatokkal fogtam meg Ludmilla csuklóját.

- Ejnye! Ludi, ne vetközzél ki magadból! Végül is ember vagy, vagy mi a fene? Közterületen botrányt okozni? A hölgy nem tehet róla, hogy kiküldetésbe ment az eszed.

- Engedj el, te szemét! Világosan megmondtam, ha találkozom a kurváddal, kinyírom.

- Kérlek, erre szokták mondani: nemcsak egy tarka kutya van a világon. Maja, induljál el, én megpróbálom lecsendesíteni Ludmillát, majd megyek utánad!

- Tönkretette ez a dög a házasságunkat.

- Ne ítéld, hogy ne ítéltess!

Ekkor nyílt ki a szomszéd ajtaja.

- Kocsis úr, bocsánatot kérek feleségem nevében is öntől. Némi félreértés adódott családi szinten és ezt próbáltam lokalizálni.

- Úgy tűnik, mostanában gyakran adódik félreértés önök között. Múltkor magát púpokkal a fején láttam távozni a lakásukból.

- Valóban így történt. Ludmilla véleményét alkotott rólam és túl közel álltam hozzá.

- Részvétem, doktor úr!

Szerencsémre Ludmilla bevonult a lakásba, én pedig megindultam lefelé a lépcsőn jövődöbeli anyósom után.

Mielőtt beült mellém az autóba, alaposan körülnézett.

- Ne haragudj az udvariatlanságomért, hogy elfelejtettem bemutatni a feleségemet!

- Ez a vörös boszorkány a feleséged?

- Ugye, hozzám adod ezek után a lányodat? Váratlan dolgok előfordulhatnak az ember életében. Nem kell félni az ilyesmitől, hanem a leghelyesebb számítani rá. Nem tégedet akart megverni, hanem Cilikét.

- Köszönöm, végre sikerült megnyugodnom. Mégiscsak más, ha az ember lányát verik agyon.

*

Cirka egy órácskát voltam távol az otthonomtól. Hazafelé újabb gondolatcsoport foglalkoztatott. Történt pedig, hogy mielőtt Majával beültünk az autóba, hálából megpuszilgatott. Hozzátette, azért, mert megmentettem az életét, ami persze túlzás, hiszen Ludmilla, bár ideges, de nem emberevő. Na mármost, ezt a puszkizkodást feleségem akár láthatta is, de az az igazság, hogy én sem vagyok hozzászokva az ilyen érzelmi megnyilvánulásokhoz.

Még az is elképzelhető, hogy Cilike is negatív véleményt alkot rólunk. Magamnak bevallhatom, nem esett rosszul a dolog, mégis megszólalt bennem egy szokatlan hang és közölte, ilyet nem szabad csinálnia egy apajelöltnek. Nem szoktam hölgyekkel puszkizkodni.

Illetve, mostanában eggyel szoktam, de az kivétel, ami erősíti a szabályt. Belépve az otthonomba, rendetlenség fogadott. Elsőre úgy tűnt, Ludmilla a távollétemben elment. Utam a fürdőszobába vezetett, mert folyó ügyem akadt. Benyitva, szembetalálkoztam feleségem pucér alakjával, aki éppen akkor készült beülni a kádba.

- Hát te?

- Örülök, hogy hazajöttél, legalább nosztalgiázhatunk.

Olyat nem tettem, de a kényszer rávitt, hogy használjam a toalettet. Azzal nyugtattam magamat, nem először látja azt, amihez ma már semmi köze.

- Közlöm veled, ameddig nem válunk el, jogom van a lakáshoz. Ne merészeljed felhurcolászni a nőidet!

- Ludmilla, kérlek! Igaz, beadtam a válókeresetet, de memóriámban szeretnék életem végéig úgy tárolni, hogy kultúrlény vagy. Hidd el, az ilyen vad megnyilvánulások ártanak a rólad alkotott jövőképeknek!

- Ne sasoljál, gyere inkább, mossad meg a hátamat! Már tudom azóta, hogy tévedtem. Nem a kurvád volt, akit meg akartam tépni, hanem a világrahozója. Ne kutassál a gondolataidban! Voltál olyan marha és itthon hagytad a telefonodat. Ludika pedig jegyzetelt. Közlöm veled, megvan a madárka és hidd el, nem sokáig fog repdesni. Ideiglenesen megpattantam az otthonunkból, mert szükségem van a nyugalomra, ugyanis több koncertem lesz mostanában. Ám, ami késik, nem múlik. Fogunk mi még ebben a lakásban hancúrozni.

- Holnap lecseréltetem a zárat a bejárati ajtón.

- Nézzél ide, picinyem! Nem látod, hogy röhög a vakbelem? Pofátlanul vágta a képembe, hogy elvász tőlem. Jobban teszed, ha megemlíted a cafkádnak, zenész vagyok és a győgszertárban fogom elhúzni a nótáját.

Ekkor tudatosult bennem, hogy ez nem tréfa. Rávágtam a fürdőszobaajtót.

*

Elméleti síkon zajló, amúgy eseménytelen napok következtek.

Valóban lecseréltettem a lakáson a zárat, valamint kamerákat helyeztettem el még a fürdőszobában is. Természetesen, Cilikével minden eseményt megosztottam még idejében. Némileg felelőtlennek éreztem a viszonyulását, de ezt nem mondtam neki. Nem érezte át a fenyegető veszélyt. Nála jóval nagyobb hangsúlyt kapott, hogy méhében hordozza születendő babánkat. Ezt az érzést megfejlte pici gonoszsággal, amennyiben Ludmillának soha nem sikerült az, ami neki elsőre. Alighanem a munkahelyén nem csinálhat cirkuszt a feleségem, mivel ott biztonsági őr van rendszeresítve. Hozzánk pedig, ha eljön, természetes, hogy életem árán is megvédem a szerelmemet. Főleg, hogy hajlandó volt levágnak a haját. Persze azzal indokolta, hogy készül az anyaságra.

Két, vigyázzállásban eltelt hét után Cilike telefonjára furcsa képek érkeztek, amiket azon nyomban megosztott velem.

- Dinikém, akárhogy nézem, ezek a képek valódinak tűnnek.

- A hit még nem tudat, de én szeretném, ha tudatodba vésnéd, nem hazudok neked. Nálam ez elvi kérdés. Kétségtelen, Ludmilla meztelen volt, mikor hazaértem, de nem erőszakoskodtam vele.

- Márpedig világosan látszik, hogy letolt nadrággal tetted magadévá a kád szélén. Megjegyzem, ruha nélkül nem megvetendő a teste. Nem csodálkoznék, ha rágerjedtél volna a látvány okán.

- Ezen nem fogunk vitatkozni. Tisztában vagyok vele, te 32 éves korodig a hölgyeket preferáltad. Én, igaz, férfi vagyok, de számomra nem feltétlen vonzó egy pucér nő. Ezenfelül, Ludmilla legyen bármilyen, hidd el, az évek alatt ráuntam!

- Anyukám azt mondja, van abban valami vonzó, ha egy nő így harcol a szerelméért. Én képtelen lennék rá.

- Szépségem, nem szeretnék besokallni. Böven elég nekem egy nővel megvívni a harcomat. Nincs szükségem a témában rátok. Amennyiben Maja Ludmilla pozitívumait emeli ki, akár arra is utalhat, hogy nem bánná, ha te meg én nem bútoroznánk össze.

- Ilyet ne mondjál! Akartam kérdezni, mi a te szüleid véleménye a kapcsolatunkról?

- Tudod, nem fiatalok már. Ezért próbálom adagolni nekik a megpróbáltatásokat. Azt tudják, hogy elhidegültem Ludmillától, de te még nem kerültél szóba.

- Ezek szerint azt sem tudják, hogy fél év múlva unokájuk fog születni?

- Bevallom, várok az információ elhintésével. A kollégáimnak sem tettem említést eddig. Tudod, milyenek az emberek? Válofélben vagyok és ha megtudnák, hogy van egy szerelmem, képesek lennének rádlőcsölni a válásom okát. Pedig ez nagyon nem igaz.

- Dinikém, reggel azt beszéltük meg, hogy este jössz értem a gyógyszertárba és nálad töltjük az éjszakát, ám most úgy gondolom, halasszuk el a programot!

- Cilikém, ne féljél! Minden lépésedben kísérni foglak. A hajad szála sem görbülhet meg. Tudod, Maját is megvédtem, pedig az ő esetében nem domináltak érzelmi szálak.

- Vedd úgy, ezt nem hallottam meg! Különben pedig nagyon fáj a fejem. Sajnos egy kismama esetében sok mindennel számolni kell. Pihizni fogok otthon.

*

Kegyes hazugság. Dini nem sejtette, hogy azért nem találkozom vele, mert kezembe került egy szórólap. A kerületi művelődési házban Ludmilla Takacova hangversenyét hirdették. Zongorán kísér Suszter Barnabás. A kíváncsiság hajtott, hogy megismerjem másik oldaláról azt a nőt, aki Dinikém társa volt tíz éven keresztül. Koncert után vettem a bátorságot, oda-mentem hozzá, bemutatkoztam, gratuláltam a csodálatos élményhez, amiben részesülhettem általa. Örültem, hogy nem a nő, hanem a művész állt velem szemben. Invitálásomra leültünk a büfé előterében.

- Nem vagyok zeneértő. Rád voltam kíváncsi. A nőre, aki hónapok óta arra készül, hogy vacsorára felfaljon engemet. Kellemes csalódás ért. A Paganini átíratot és Monti csárdását én még soha nem hallottam élő előadásban. Laikusként nem hittem el, amit érzékeltek füleim. Fantasztikus volt.

- Köszönöm.

- Ludmilla, emlékezetem szerint soha senkit nem tekintettem ellenségemnek.

- Szintén köszönöm, ha rám is vonatkoztatod.

Elmondtam, hogy és mikor ismerkedtem meg Dénessel. Megenyhültek a vonásai, ahogy rájött, házasságuk elhidegülésében nem lehettem részes.

- Ha azt látnám, részese vagyok egy párkapcsolat tönkremenetelének, hátra lépnék. A férjeddal kölcsönösen szerettünk egymásba és hozzáteszem, első kapcsolatam. 32 éves koromig nem foglalkoztatott a másik nem.

- Az irigység, ami indulatba hozott. Véletlenül megláttalak benneteket ott az étterem előtt. A férjem társaságában egy fiatal, szép nő. Gyarló tulajdonság, elborult az agyam.

- Tudomásom szerint 12 év, ami javamra írható veled szemben. A szépség pedig relatív.

- Hallgassál meg, érthetőbb lesz a viselkedésem! Ahol a szépséget osztogatták, ott én nagyon hátul álltam. Dénesnek te vagy a nőideál, nem én, a nagy dömper. Ezen csak ront a vörös hajam. Szülei nálunk dolgoztak a külképviseleten. Ott ismerkedtünk meg véletlenül. Márta néninek meggyőződése volt, én vagyok az, aki színessé teheti tudós fiának a hétköznapijait. Dénes pedig nem vacillált. Megvolt a biztos egzisztenciája Budapesten, én meg át akartam Magyarba jönni. Viszonylag jól éltünk évekig, de a szerelmet, mint fogalmat sem ismertük. Képtelen voltam halálunkig elviselni Dénes filozofálgatásait. Ő mindig mindent megmagyaráz. Képzeld el, mikor előadást tartott nekem arról, milyen egészségtelen tudóré szívni a hegedűgyantát!

Eszembe jutott viszonylag rövid kapcsolatunk néhány epizódja és elnevettem magamat. Ettől Ludmilla még felszabadultabb lett.

- Látom, számodra ismerős húrokat pengetek.

- Csak eszembe jutott, hogy szereted a sóskát.

- Igen és ha halat ettünk, nem beszélgettünk, nehogy torkomon akadjon a szálka. Dénes rendes ember, amennyiben senkinek nem tudna ártani, viszont rém unalmas. Utolsó hónapjainkban próbáltam hallgatásra bírni. Voltak olyan hétvégék, mikor a reggeli köszönésen túl egyetlen szót sem váltottunk.

- Bátortalanul kérdezem meg, te nem maradhattál terhes, vagy csupán Dinivel hitetted el és különben védekeztél?

Eltorzult az arca és sűgva mondta, hogy ő sajnos meddő. Én pedig nem tudtam tartani a számat és közöltem, hogy babát várunk.

- Mit akartál elérni azokkal a hamisított erotikus képekkel?
 - Unalmas volt a házasságunk. Mégis, Magyarországhoz egyedüli kötődésem a férjem volt. Féltékennyé akartalak tenni, hogy szálljál le róla. Ahogy az elején mondtam, ezt nevezik irigységnek. Bármivel próbálkoztam, ha megláttam őt, mindig megjelentél előttem. Kénytelen voltam egy művész barátomhoz ideiglenesen elköltözni, de azóta sem tudtam megnyugodni.
 - Megismétlem és fogjál szavamon! Ha az én visszavonulásommal helyrehozhatom a házasságotokat, megteszem.
 - Attól mi nem lennénk boldogabbak, te viszont boldogtalanná válnál. Átmentem brutálba, mert minden nőben a konkurenciát láttam, miközben Dénes, hiszem, csak veled csalt meg. A ma este kijózanított. Leckét ad nekem a konkurencia. Arra kérlek, ne tekintsél a továbbiakban ellenségednek! Egyébként is úgy néz ki, kénytelen leszek hazatelepülni. A jelenlegi jövedelemből albérletet nem tudok fizetni, szívességből pedig nem élhetek valaki nyakán, főleg nem, ha az illető férfi.
 - Viszont elképzelhető, hogy egymásba szerettek.
 - Na igen. A zongorakísérőmről van szó, Barnabásról, aki minimum az apukám lehetne. Cecília, nem vágyom én újabb házasságra, mert nem vagyok alkalmas rá. Márta néni elhitette velünk, hogy egymáshoz illünk. Ez lett a vége.
 - Nem tudom Dini mit fog hozzászólni, de én fel szeretném ajánlani neked a barátságomat! Abban valószínű segítségedre tudok lenni, hogy legyen egy kis otthonod.
- Színpadias volt a következő jelenet, de hiszem, egyikünk sem színészkedett. Ludmilla átölelt, megpusziltuk egymást és végül mindketten elkezdtünk sírni.

*

Éjszaka vadakat álmodtam és mindig felriadtam tőlük. Elkönyveltem magamban, este túlzásba vittem a bátorságot. Az egy dolog, hogy Ludmilla jó benyomást gyakorolt rám, de felajánlani neki a barátságomat, erre nincs szalonképesebb kifejezés, mint a pofátlanság. Ehhez képest kora reggel hívott telefonon. Úgy indított, mintha száz éve puszipajtások lennénk. Ludmilla, aki anyukámat múltkor meg akarta tépni, ezúttal engemet Cilikének titulált. Megkérdezte, tudom-e, hogy Dini kizárta őt a lakásból.

Kapásból úgy válaszoltam, hogy nem tudok róla.

- Ezek szerint mindig Dénessel együtt mentek fel hozzá?
- Pár hete adott nekem kulcsot, azóta igyekszem külön felmenni.
- Érdekel az oka?
- Ha azt mondom, nem érdekel, joggal bántódnál meg. Inkább indokolok helyetted. Dénes beléd beszélt, hogy a nyolcadik emeletre nem kell lifttel menni. Egészséges vagy.
- Ezért találtam ki, hogy ne együtt menjünk. Így mehetek lifttel.
- Szükségem lenne a segítségedre, de úgy érzem, még nem időszerű, hogy ilyet kérjek tőled.
- Ludika, tegnap óta barátnőmnnek tekintelek. Nem aszerint ítélem meg a személyedet, hogy a szerelmem felesége vagy.
- Van nála még pár holmim, de semmi kedvem ahhoz, hogy egyezkedjek vele.
- Holnapután két napra Bécsbe megy előadásokat tartani. Ha az időpont megfelel, velem feljöhetsz és kényelmesen összerámolhatod a holmijaidat.
- Rendben, megbeszéljük a találkát, de ugye lifttel megyünk, Cilike?

Ezután gyorsan elkészönt, mert valahova kottáért kellett mennie.

Furdal a lelkiismeret, hogy Dininek nem számoltam be róla, hogy a felesége barátnőm lett. Megvárom a két napot, hiszen különben is ideges az előadások miatt, amit ráadásul németül kell elkövetnie. Hazajön és még az este beszámolok mindenről. Talán nem fog megharagudni rám, ha megmagyarázom, nem volt kedvem ellenségeskedni Ludikával. Ami szintén biztos, hogy fincsi vacsorával fogom őt várni a lakásán. Ez meglepi lesz, mert eddig ügyesen titkoltam, hogy tudok főzni. Persze nem igaz, de elhitetem magammal. A boszorkánykonyhához értek. Mérgeket profi módon tudok összekeverni, mint gyógyszerész.

*

Dr. Hirschler Dénes Herman pénteken este ért haza nagyon fáradtan. Útközben többször meg kellett állnia, mert úgy érezte, elalszik a kormányra dőlve. Ami a lakásban fogadta, kiverte az álmot a szeméből. Cilike a heverőn feküdt, hanyatt. Részben megfosztva ruházatától és ahogy ilyenkor szokás mondani, idegen kezűség nyomai voltak a nyakán. Belépve a fürdőszobába meglátta a feleségét, a földön fekvé vérbe fagyva. Nyakán az erek lettek elvágva és elsőre is úgy tűnt, saját kezűleg végzett magával, hisz a kés a kövezeten volt. Azonnal értesítette a rendőrséget, addig semmihez nem nyúlt. Majd később a kamera felvételekből egyértelműen kiderült, mi történt. Ludmilla végzett a szerelmével, majd magával is.

2016. április 18.